

INVESTIȚII

26 Ianuarie 1963 – Phoenix, Arizona

Bună dimineața, tuturor. Mă bucur că sunt aici. Sunt cam grăbit, așa că va trebui să scurtăm puțin adunarea. Pentru mine a fost o surpriză să fiu în dimineața aceasta aici, deoarece urma să plec din oraș azi-dimineață în jurul orei șase, ca să merg vreo o sută cincizeci de mile nord de aici, împreună cu niște prieteni. Astfel, când mi-au spus că vom fi aici și la micul dejun, și că voi vorbi din nou, a trebuit să mă grăbesc și să-mi schimb programul. Dar este întotdeauna un privilegiu să fiu acolo unde este poporul Domnului. *„Unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.”* (Matei 24.28).

Mă bucur că sunt aici și mă întâlnesc cu toți prietenii noștri, în această părtășie minunată. Vă puteți imagina cum mă simt, stând aici lângă un om care predică Evanghelia din vremea când eu eram un copilaș, adică de foarte mult timp. Sunt foarte recunoscător că sunt aici, alături de toți acești oameni.

Deseară va fi din nou o seară mare și ne așteptăm ca Domnul să facă lucruri mărețe. Toată săptămâna am avut plăcerea să merg în sus și-n jos pe Maricopa Valley, și să discut cu oameni din diferite biserici. Ne-am simțit foarte bine și sunt recunoscător pentru această părtășie și pentru Duhul Sfânt care este în mijlocul poporului Său. Aștept și după-amiaza de duminică, deoarece atunci voi avea din nou privilegiul de a vorbi, și la fel luni seara la banchet.

Nădăjduiesc că tot ce s-a spus și s-a făcut va culmina cu adunarea de luni seara. Fratele Oral Roberts a fost ales să vorbească la această adunare la care se va da și o masă, așa că aș vrea să ne rugăm pentru el. Rugați-vă ca Domnul să-i dea un asemenea mesaj în fața oamenilor, încât întregul Phoenix să îngenuncheze tremurând, în prezența Domnului. Înțelegeți? Nădăjduim să se întâmple aceasta și toate aceste lucruri să lase o asemenea impresie în Phoenix, încât oamenii să nu mai fie niciodată la fel. Cât despre oamenii care au venit din alte orașe, nădăjduim că ei nu se vor întoarce la casele lor așa cum au venit, ci se

vor întoarce inspirați și determinați să facă lucrarea Domnului, având o nouă viziune asupra lui Dumnezeu.

Eu sunt aici datorită unei vedenii. Cei care ascultați casetele... Eu nu vând casete. Sigur că vindem casete peste tot în lume, dar de aceasta se ocupă domnul Maguire și cred că este aici și în dimineața aceasta ca să înregistreze. Să ascultați înregistrarea: „Acesta este semnul sfârșitului, domnilor?” Eu rămân în continuare pe loc până când aflu care este următoarea mișcare.

Am avut vedenii încă de mic copil. Prima amintire pe care o am din copilărie este o vedenie. Oriunde merg, eu îi întreb pe toți dacă vreo vedenie a fost greșită vreodată. Nici o vedenie nu poate greși, pentru că este de la Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care vedenia de acum m-a adus într-o asemenea stare încât mă tot gândesc la ea, și simt că mă sfâșie. Știu că urmează să se întâmple ceva și mi-ar fi teamă...

Așa cum i-am spus cuiva acum câteva zile, cu toții ne dăm seama că nu putem face din Dumnezeu un obiect de reclamă. Nu se poate să transformăm darurile lui Dumnezeu în scamatorii care să atragă atenția. Dacă spui că Domnul a spus ceva, trebuie să fii sigur că este așa, că nu a fost numai o impresie. Înțelegeți? Acum au apărut prea multe lucruri din acestea, așa că oamenii nu mai știu în ce să aibă încredere. Dacă Dumnezeu spune ceva, trebuie să se întâmple exact așa cum spune El, întocmai așa.

De aceea ne putem încrede în Biblie. La început a fost promis un Mesia. Astfel, toți prorocii evrei au vorbit despre Mesia și ce va face El, iar când a venit, a făcut-o exact cum a fost scris. Biblia mai vorbește și de un anumit timp, și exact atunci se întâmplă lucrul respectiv.

Noi avem certitudinea că va fi o răpire, că Isus va veni. Astfel, stăm pe Cuvânt, pentru că El nu a greșit niciodată, și nu poate greși nici acum. Aceasta este încredințarea noastră.

Atunci când Domnul i-a cerut lui Ieremia să-și pună un jug în jurul gâtului, indiferent ce ar fi spus un alt proroc împotriva prorociei lui despre cei șaptezeci de ani în Babilon, trebuia să se întâmple exact cum a spus el. Hanania, care era tot un proroc și fiu de proroc, s-a ridicat, a luat jugul de pe gâtul lui Ieremia, l-a rupt și a zis: „Așa vorbește

Domnul: „Așa voi sfărâma, peste doi ani, de pe grumazul tuturor neamurilor jugul lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului.” (Ieremia 28.11). Prorocul Ieremia i-a zis: „Amin, Hanania. Domnul să facă după cuvintele tale. Dar nu uita că au mai fost proroci și înaintea noastră. Un proroc îl recunoști doar atunci când prorocia lui se împlinește.”

Cred că lecția aceasta este foarte bună pentru pentecostali. Înțelegeți? Putem să fim emoționați, impresionați, putem avea peste noi bucuria și binecuvântarea Domnului, însă dacă cineva vorbește în Numele Domnului, dar nu vorbește conform Cuvântului, stați departe de el! Nu contează cât de bine sună. Aceasta este descoperirea completă a lui Isus Hristos, așa că rămâneți lângă Cuvânt și nu-L părăsiți pentru altceva! Înțelegeți?

Hanania nu s-a gândit la descoperire. Eu nu cred că el a fost un fățarnic, ci cred că a fost inspirat, dar nu a comparat cu Cuvântul, fiindcă totul trebuie să fie conform Cuvântului.

Același lucru s-a întâmplat și atunci când Iosafat a venit să-l viziteze pe Ahab. Atunci au ținut un consiliu ca să hotărască dacă să meargă sau nu împotriva Ramotului din Galaad, iar Iosafat a zis: „*Desigur, carele mele ca ale tale, oamenii mei ca ai tăi. Dar nu-L întrebăm întâi pe Domnul?*” (1Împărați 22.4-5).

Ahab a răspuns: „A, ba da, sigur că ar trebui să facem lucrul acesta.”

Astfel, au chemat patru sute de proroci evrei, nu proroci ai lui Baal, nu păgâni, ci proroci evrei, iar Zedechia a venit cu două coarne și a spus: „*Așa vorbește Domnul: cu coarnele acestea îi vei alunga pe sirieni din țară.*” (1Împărați 22.11).

În principiu, el avea dreptate, dar acolo erau mai multe aspecte. Întotdeauna poți avea dreptate în principiu, dar făgăduințele lui Dumnezeu se bazează pe o condiție. Atunci, condiția era ca oamenii să-și aducă jertfele în mod respectuos și să facă tot ceea ce le spusese Domnul. Dar ei nu mai făceau lucrul acesta cu sinceritate, iar jertfele deveniseră o simplă tradiție de familie.

La fel a ajuns și credința pentecostală: o tradiție de familie. Este nevoie de mai multă sinceritate. Dacă doriți ca Dumnezeu să răspundă la

făgăduințe cu binecuvântări, trebuie să vă întoarceți la adevărul Cuvântului. Rămâneți pe ceea ce spune Cuvântul.

Așadar, acest proroc avea dreptate în principiu. Atunci când Domnul le-a împărțit țara, Iosua a dat acel ținut Israelului. Dar acum dușmanii lor își umpleau pânțelele cu grâul ce se cultiva în Ramot. Deci pe de-o parte avea dreptate, dar exista o condiție. Acei proroci, acei predicatori aveau dreptate în ceea ce spuneau, dar lui Iosafat, acestui om al lui Dumnezeu, i s-a părut că ceva era în neregulă, așa că a zis: „Nu mai este încă unul?” Încă unul în afară de cei patru sute? Părea ridicol, dar în adâncul inimii lui, omul acesta simțea că ceva nu era în ordine. Binecuvântarea noastră este bună, dar nu atinge ceea ce trebuie.

Și când a văzut că ceva nu era în ordine, a întrebat: „Nu mai este încă unul?”

„Ba da, mai este Mica, fiul lui Imla, dar eu îl urăsc pentru că întotdeauna ne ceartă și ne mustră.”

„Să nu vorbească împăratul așa. Să auzim ce are de spus.”

Au trimis după Mica, iar cei care l-au chemat, i-au zis: „A trecut destul de multă vreme de când ai fost dat afară din asociație. Vino, deci, și spune și tu la fel ca ceilalți, și apoi totul va fi bine.”

Dar Mica a răspuns: „Nu voi spune decât ceea ce-mi pune Domnul pe inimă.”
Avem din nou nevoie de unul ca Mica.

În seara aceea a așteptat să vadă ce-i spune Domnul, iar după ce a primit vedenia de la Domnul, a verificat-o cu Cuvântul, și a văzut că ea arăta exact ceea ce era scris în Cuvânt. Astfel, a putut să stea în fața lor și să le spună ce se va întâmpla. Așa cum știți, Zedechia l-a lovit peste față și i-a zis: „Pe unde a ieșit Duhul Domnului din mine?” Și Mica i-a răspuns: „Vei vedea.”

Atunci Ahab a poruncit: „Aruncați-l în temniță și să fie hrănit cu pâinea întristării. Mă voi ocupa de el după ce mă voi întoarce.”

„Dacă te vei mai întoarce, Domnul n-a vorbit prin mine.” Vedeți? Totul trebuie să fie ca în Cuvânt. Țineți minte lucrul acesta! Dar nu ca să vă

spun aceasta am venit aici.

Să ne rugăm. Să ne plecăm capetele cu toții.

Tată ceresc, în dimineața aceasta venim înaintea Ta în Numele Domnului Isus. Doamne, Tu m-ai lăsat să vorbesc și acum în fața acestor oameni cumsecade, oameni de afaceri din întreaga țară. Doamne, Te rog ca în dimineața aceasta să nu vorbim doar ca să umplem timpul sau ca să ne amuzăm, ci să auzim Cuvântul Domnului descoperit într-un fel nou chiar și pentru noi, într-un fel care să-i ajute pe oameni în acest ceas important. Vindecă-i pe bolnavi și suferinzi.

Doamne, Te rog să răscolești inimile acestor oameni de afaceri. Binecuvântează-i pe predicatori, pe credincioșii Tăi din diferite zone, cu diferite daruri și slujbe pe care le-ai hotărât pentru ei. Îngăduie ca în dimineața aceasta să avem aceeași atitudine ca cei doi de pe drumul către Emaus, care au zis: „Nu ne ardeau inimile în noi? Îngăduie ca Duhul Sfânt să vină și să vorbească inimilor noastre prin Cuvânt. Te rugăm, Doamne, în Numele lui Isus. Amin.

Pentru cei care doresc să ia notițe, mi-am notat aici câteva lucruri ca să nu le uit. Programasem să plec undeva astăzi, dar întotdeauna este pe primul loc Cuvântul lui Dumnezeu și ocazia de-a vorbi despre El. Noi nu știm când vine clipa să părăsim lumea aceasta, de aceea vrem să profităm de fiecare fărâmbă de timp pe care o avem.

În dimineața aceasta vreau să citesc din **Evanghelia după Matei, capitolul 19 de la versetul 16 la 26** și cu voia Duhului Sfânt să construiesc un context pe baza acestui fragment:

„Atunci s-a apropiat de Isus un om și I-a zis: „Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?”

El i-a răspuns: „De ce Mă întrebi: „Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.”

„Care?”, I-a zis el. Și Isus i-a răspuns: „Să nu ucizi; să nu preacurvești; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta”; și: „Să iubești pe aproapele

tău ca pe tine însuși.”

Tânărul I-a răspuns: „Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinerețea mea; ce-mi mai lipsește?”

„Dacă vrei să fii desăvârșit,” i-a zis Isus, „du-te de vinde ce ai, dă la săraci și vei avea o comoară în cer! Apoi vino și urmează-mă.”

Când a auzit tânărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe avuții.

Isus a zis ucenicilor Săi: „Adevărat vă spun că greu va intra un bogat în Împărăția cerurilor.

Vă mai spun iarăși că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu.”

Ucenicii, când au auzit lucrul acesta, au rămas uimiți de tot și au zis: „Cine poate, atunci, să fie mântuit?”

Isus S-a uitat țintă la ei și le-a zis: „La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.”

Dacă îmi permiteți, în următoarele câteva minute aş vrea să vorbesc pe baza acestui text micuț. Ne putem imagina întâmplarea. Voiam să le mulțumesc tuturor pentru invitația pe care mi-au făcut-o la micul dejun pe care oamenii de afaceri îl țin în fiecare sâmbătă dimineața, mai ales că m-au invitat și săptămâna trecută. Apreciez invitația din partea acestor frați, oameni deștepți și educați, care mă cheamă pe mine, un om fără școală, să le vestesc acest mesaj de care au nevoie inimile noastre. Vă mulțumesc și mă rog ca Domnul să vă binecuvânteze.

Sâmbăta trecută am încercat să aduc un mesaj care mi s-a părut necesar. Atunci am vorbit despre Ozia, ce om mare a fost el și cum a fost un exemplu pentru Isaia. Dar atunci când s-a îngâmfat, a încercat să ia locul unui preot, al unui slujitor, iar când a făcut aceasta, Domnul l-a lovit cu lepră. (2Cornici 26). Aceea a fost o lecție foarte importantă pentru Isaia, o lecție din care a învățat să nu se încreadă în nimeni, decât în Dumnezeu. Iar când a intrat în Templu, a văzut locul unde s-a întâmplat lucrul acesta.

Atunci i-am rugat pe frații mei să nu încerce să ia locul altcuiva, să nu-și dorească să fie altceva decât oameni de afaceri, pentru că la aceasta i-a chemat Domnul. Nu încercați să fiți predicatori! Oricum ne-a fost destul de greu să așezăm lucrurile la locul lor, așa că haideți să nu le amestecăm din nou, ci să rămânem la chemarea pe care ne-a făcut-o Domnul.

Cât despre oamenii din lume, este bine să nu încercați să vă prefaceți că sunteți altcineva. Înțelegeți? Fiți voi înșivă! Tuturor ne-ar plăcea să fim ca Billy Graham sau ca Oral Roberts. Toți ne-am dori să fim ca ei, dar țineți minte că în Împărăția lui Dumnezeu, în marea Lui rânduală, dacă suntem preșul de la ușă, și dacă acela este locul nostru, suntem la fel de importanți ca ei. Înțelegeți? Trebuie doar să-ți păstrezi locul în care te-a așezat Hristos.

Așadar, în dimineața aceasta vreau să vorbesc despre **Investiții**. Orice afacerist priceput este interesat de o investiție bună, și am ales tema aceasta tocmai pentru că vorbesc în fața unor oameni de afaceri, care sunt interesați de așa ceva. Tuturor oamenilor le plac investițiile, dar mai ales oamenilor de afaceri. Noi căutăm întotdeauna ceva în care să investim, ca să obținem câțiva dolari, ceea ce este în ordine. N-am nimic de zis împotriva acestui lucru, este bun, dar vreau să vă vorbesc de cea mai bună investiție pe care o puteți face, de cel mai bun lucru în care puteți investi.

Un afacerist bun nu se bazează pe noroc. Nu te baza pe aceasta, fiindcă vei pierde! Tu nu poți câștiga la un joc de noroc. Ești un sărac, apoi devii bogat, dar după aceea redevii sărac. Jocurile de noroc sunt o boală, sunt un duh rău care pune stăpânire pe oameni, într-o formă mai ușoară. Și în religie sunt unii care riscă în felul acesta, chiar fără să-și dea seama.

Dacă națiunea aceasta s-ar gândi numai puțin. De exemplu, vezi pe stradă un om beat care conduce un automobil. Un astfel de om ar trebui să stea cel puțin zece ani în închisoare. Dacă un om ar ieși pe stradă cu un pistol și ar începe să tragă cu el la întâmplare, l-ar închide pe viață, dar șoferul beat, care are tot atâtea șanse să omoare pe cineva ca cel cu pistolul, primește o amendă de cinci dolari sau așa ceva. Vedeți? Deși și

aceasta s-ar putea încadra la crimă cu premeditare.

Dar vedeți voi, țara aceasta nu vede lucrurile așa, și nici oamenii care riscă zicând: „O, și eu sunt la fel de bun ca oricare dintre aceștia!” Riscați dacă faceți așa. Nu procedați așa, pentru că afacerea voastră nu va reuși.

Așa cum un bun afacerist nu riscă pe banii lui, nici credincioșii n-ar trebui să riște. „O, merge și așa. Îmi asum riscul.” Nu faceți aceasta! Noi avem un Model de urmat, unul foarte clar, care nu se potrivește nici unui grup de oameni. Este Cuvântul lui Dumnezeu, așa că nu riscați în privința aceasta! Nu vă jucați!

Mai este un lucru pe care l-am observat printre oameni. Fac rost de niște bani pe care îi investesc în câte o afacere obscură, fiindcă li se promite că se vor îmbogăți peste noapte, dar știți bine că în felul acesta își pierd și cămașa de pe ei. Vedeți? Să nu faceți așa ceva! Un om de afaceri priceput și rațional nu ar face-o niciodată. Numai un începător în afaceri s-ar aventura în așa ceva, pentru că astfel de lucruri nu reușesc niciodată.

Am văzut o mulțime de cazuri în care oamenii și-au investit economiile de-o viață în vreo afacere mică deoarece sperau că se vor îmbogăți rapid, dar curând s-au trezit rămași pe drumuri și încercând să-și înece amarul ca să uite ce au făcut. Acest lucru se aplică și în ceea ce privește creștinismul. Astfel, unii se îmbogățesc peste noapte, dau mâna cu predicatorul, își trec numele în registru și asta-i tot. Să nu credeți vreodată în așa ceva, fiindcă nu va merge. Totul trebuie să se desfășoare într-un fel anume. Nici un om de afaceri serios nu va crede în îmbogățirea peste noapte. Dacă vrei să investești în ceva, alege o afacere legitimată, dovedită, fiindcă aceea își va respecta promisiunile și îți vei primi răsplata.

Și mai este ceva. Banii nu se țin în buzunar. În felul acesta nu vei face nimic cu ei, iar după o vreme ți-i va fura cineva. Cu siguranță nu vrei aceasta. Vedeți? Isus ne-a învățat același lucru: Dacă ai un talant, nu-l ascunde, fiindcă trebuie să-l folosești, să aduci profit cu el. Probabil că la acest dejun vorbesc în fața unor prezbiterieni, metodiști,

baptiști, etc., pentru că nu știi niciodată cine este în fața ta. Înțelegeți? Așadar, țineți minte! Dacă ai de făcut o investiție, alege ceva bun, ceva real, ceva ce s-a dovedit că merită, investește într-o firmă de încredere, legitimată, care în trecut a dovedit că răsplătește, și care și-a făcut un nume. Voi, oameni buni, știți aceasta.

Chiar dacă o iei de jos și partea ta este mică, eu prefer să știu că mi-am investit banii în ceva din care știu sigur că primesc doi la sută, decât să mi se promită cincizeci la sută și să nu-i primesc niciodată. Vedeți, este mai bine să rămâneți cu firma sau cu afacerea care are un trecut, care și-a făcut un nume, ceva corect, din care știi că vei avea de câștigat.

Tânărul despre care vorbim, tânărul acesta bogat, a primit oferta de a investi în una dintre cele mai mari Afaceri posibile; i s-a dat șansa de a-L urma pe Isus Hristos. Ce lucru nebunesc și nesăbuit a făcut! Acest tânăr a avut șansa să-și investească sufletul, banii și tot ce avea în Împărăția lui Dumnezeu, dar a refuzat categoric. Noi îl vedem ca pe un afacerist nu prea înțelept, dar nu aveai cum să-i spui lucrul acesta. Isus i-a spus tot ce a trebuit. Vedeți, Cuvântul lui Dumnezeu, tot ce a spus Isus, este Adevărul. Nu are nevoie de nici o explicație. Dumnezeu spune întotdeauna adevărul și El nu trebuie să o ia pe ocolite și să încerce să explice, așa cum facem noi. Ce spune El, aceea este. Și El a spus: „Urmează-Mă!” Asta-i tot. Nu era nevoie să-i explice de ce sau să Se justifice așa cum fac eu sau alții. Cuvintele Lui sunt adevărate și nu trebuie să le spunem pe ocolite, ci să le spunem direct. El a spus: „Urmează-Mă!”, și aceasta a fost suficient. Omul acela a primit invitația de a investi în Isus Hristos. Aceasta este Persoana despre care vreau să vă vorbesc în dimineața aceasta și în care vreau să investiți dacă nu ați făcut-o încă.

Probabil că tânărul acela bogat, adolescentul acela, moștenise mulți bani. Aceasta este foarte bine, nu am nimic împotriva. M-aș bucura pentru oricine ar avea un asemenea privilegiu, dar ce am împotriva lui este că fiind un om de afaceri... el s-a interesat de Viața veșnică. Aceasta era Afacerea care îl interesa: „*Ce să fac ca să moștenesc Viața veșnică?*” (Marcu 10.17). Isus i-a spus exact ce avea de făcut, dar el nu a mai fost interesat din cauza a ceea ce trebuia să facă pentru a avea Viața

veșnică.

Nouă, pentecostalilor, ni se pare că omul acela nu a fost în toate mințile de a putut să nu facă nimic, dar haideți să privim pentru o clipă spre noi înșine. Vedeți, a mai fost ceva acolo. Tânărul a fost întrebat despre păzirea poruncilor, și a răspuns: „*Toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.*” (Marcu 10.20). Probabil că fusese crescut într-o casă de oameni credincioși, și fusese învățat de mic să nu fure, să nu mintă, să nu înșele, să nu comită adulter, etc. Vedeți, probabil băiatul nu era nici mincinos și nici înșelător, pentru că avusese părinți buni, care îl învățaseră că există un Dumnezeu care într-o zi îl va chema la judecată, și atunci va da socoteală pentru tot ce a făcut. Acea învățătură s-a lipit de inima lui, și a fost conștient că există un Dumnezeu, dar acum venise timpul să-L întâlnească personal pe acest Dumnezeu; s-a întâlnit cu acest Om și L-a întrebat ce să facă pentru a avea Viața veșnică, iar Isus i-a spus ce să facă. Dar nu a fost interesat de o asemenea Investiție, pentru că însemna să renunțe la lucrurile care îi erau cele mai dragi.

Poate ziceți că omul avea bani, și aceasta l-a împiedecat... Isus îi lua acei bani pentru că aceea era comoara lui pământească. Dar nu este vorba numai despre bani. Sunt mai multe lucruri de care suntem legați și care sunt ca niște idoli pentru noi: banii, popularitatea, diferența denominațională, moda, poftele lumești, idolii, totul. Sunt atâtea lucruri de care țin oamenii de astăzi, deși nu sunt bogați și nu sunt legați de bani. Totuși, ei țin de acele lucruri ale lor la fel de strâns ca tânărul bogat, pentru că nu sunt interesați de investiția pe care le-o oferă Hristos.

Este posibil ca Hristos să vă cheme afară din grupul de care aparțineți. Hristos poate să vă scoată de la petrecerea jocului de cărți pe care o țineți în biserică, de la jocul de bunco, din mediul cu care v-ați obișnuit. Dacă rămâneți legați de aceste lucruri, faceți aceeași greșală nechibzuită ca și tânărul bogat. Înțelegeți? Voi țineți mai mult la comoara voastră și nu vreți să vă investiți viața în Isus Hristos. Această investiție nu are un fundal foarte cunoscut, dar fundalul ei este Cuvântul, Evanghelia. Copiii râd, dansează, se veselesc și așa mai departe, dar trebuie să știi de ce faci aceste lucruri, pentru că altfel

devine idolatrie (înțelegeți?), acele lucruri devin niște idoli. Dacă privim la ceea ce se întâmplă, observăm cu câtă viclenie vin. Asemenea unui copac care crește pe marginea drumului, la un moment dat la baza lui începe să se ridice o mică plantă agățătoare care se înfășoară în jurul trunchiului. Copacul vrea să crească drept, dar planta aceea îl strânge atât de tare, încât până la urmă îl obligă să se încline într-o parte. Astfel, ajungem în anumite locuri, primim alte lucruri și ne lăsăm îndepărtați de adevărul Cuvântului.

La început, Israel a fost foarte sincer în tot ce a făcut. Îmi pot imagina cum iudeul venea pe drum cu jertfa lui, cea mai frumoasă din turma sa, mergea la altar și își punea mâinile peste acea jertfă, identificându-se astfel cu acel animal. Sângele animalului era vărsat pentru păcatele lui, iar iudeul se întorcea acasă extrem de fericit, fiindcă îndeplinise porunca lui IahVeH. Dar după o vreme, lucrul acela s-a transformat într-o tradiție, într-un obicei în familie. Se aducea aceeași jertfă animală, dar cineva spunea: „Este lună nouă, ar fi bine să aduc o jertfă.” Apoi făcea exact ce a făcut iudeul despre care am vorbit, dar nu cu aceeași curăție de inimă, de aceea IahVeH a spus: *„Jertfele voastre au ajuns o scârbă pentru Mine.”* El a ridicat un mare proroc, pe Isaia, care a strigat: *„Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare, căci Mi-e scârbă de tămâie! Urăsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre; Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi.”* (Isaia 1.12,14).

Aveți grijă, penticostalilor! Jertfele și veselia voastră vor deveni o scârbă în fața Domnului dacă nu sunt aduse cu o sinceritate adâncă. Trebuie să venim cu inima curată, nu numai cu râsete, bucurie și veselie; trebuie să venim cu o sinceritate adâncă la Cuvântul făgăduinței, să ne apropiem de altar și să stăm acolo până când se întâmplă ceva, până când murim pe deplin, ca să putem face acea investiție în Împărăția lui Dumnezeu și în Isus Hristos. Oricât ai fi de fundamental, mai întâi trebuie să fii sincer.

Tânărul acesta iudeu era cât se putea de sincer în ceea ce făcea, dar când a venit momentul să renunțe la crezul lui, au început problemele. Mă întreb dacă Același Dumnezeu nu ar putea ridica și astăzi un Isaia, un proroc care să ne spună că sărbătorile noastre solemne au devenit o scârbă înaintea Domnului. În vremea în care ne aflăm, ar trebui să fim

pregătiți pentru răpire. Uitați-vă unde suntem!

Noi avem nevoie de ceva; trebuie să ne întoarcem la Cuvânt. În Maleahi ni se promite că ne vom întoarce la Cuvânt, la credința originală. Să nu uitați lucrul acesta.

După cum vedem, prețul care i s-a cerut acestui tânăr a fost prea mare, deoarece trebuia să-și vândă toate averile pământești ca să primească Viața veșnică. Poate nu aveți nici un ban, dar există totuși lucruri pământești la care țineți. De exemplu, eu am tot vorbit despre femei, că se tund bob, că poartă rochii atrăgătoare și alte astfel de lucruri. Cum este posibil să dansezi în Duhul, să te numești pentecostal și să trăiești cu un asemenea duh peste tine? Bărbaților, cum puteți să vă considerați stăpânii casei, și să permiteți asemenea lucruri? Cercetați-vă și veți vedea că acesta este adevărul, că este așa cum vă spun. Vedeți?

Vouă vi se cere o jertfă, dar voi spuneți: „Stai așa, frate Branham! Eu sunt cetățean american, sunt pentecostal și aparțin adunării Cutare. Acesta este dreptul meu ca american. Și fiind creștin, este dreptul meu pentru că accept Jertfa.” Aceasta este problema cu America. Aici se strâmbă căile ei.

Fiecare popor vrea un mesia. Atunci când Dumnezeu L-a trimis pe Mesia în Israel, toți se rugau să vină Mesia. În zilele când a venit El, Israel își dorea un general care să-i alunge pe romani din țară. În același timp, românii își doreau un mesia care să-i transforme într-o putere militară atât de mare încât să poată cuceri Egiptul și restul națiunilor să le cotopească. Vedeți? Fiecare voia un mesia.

Astăzi este la fel. De exemplu, Rusia vrea un mesia care să-i ducă pe lună înainte ca să ajungă altcineva acolo. India vrea un mesia care să-i hrănească pe oameni fără să mai fie nevoie ca aceștia să muncească. America vrea un geniu intelectual. Ei și-au făcut un sistem de vot necinstit, care să le dea unul, iar Dumnezeu vă lasă întotdeauna să obțineți ceea ce vă doriți. Aveți lucrul dorit, așa că ce veți face cu el?

Când toți strigau după un Mesia, Dumnezeu li L-a trimis. Dar unul voia un

general, altul voia un intelectual și tot așa. Însă Dumnezeu le-a trimis un Prunc, un Mântuitor. Ce am face noi dacă Rusia ar primi mesia pe care și-l dorește? Vedeți, Dumnezeu știe ce să dea. Oamenii se roagă și astăzi să vină Mesia și așteaptă să se întâmple lucruri mărețe. Așa este. Noi, penticostalii, ne rugăm să se întâmple ceva important, dar mă întreb ce s-ar întâmpla dacă am avea lucrul dorit? Poate că El v-a răspuns deja la rugăciuni și voi nu știți și nu primiți răspunsul Lui, pentru că nu este așa cum vi l-ați imaginat. Așa au făcut întotdeauna oamenii, așa că atunci când va veni din nou, va fi la fel, va arăta exact la fel și veți trece din nou pe lângă El.

Așadar, Dumnezeu lucrează întotdeauna cu un individ. În ziua aceea, El nu s-a ocupat de tot Israelul, ci doar de acel tânăr iudeu. Vedeți, niciodată nu se întâmplă așa cum ne gândim noi. Acest iudeu a văzut ceva deosebit și inima lui a fost atinsă. El a văzut în Isus ceva ce ceilalți oameni nu vedeau; știa că preoții și rabinii lor nu aveau ceea ce avea acest Om, pe nume Isus, despre care oamenii spuneau că este un Proroc. Acesta era un Om diferit.

El a văzut că învățătorul lui îi susținea pe farisei, care credeau că există îngeri și duhuri; dar apoi veneau saducheii, care dovedeau că nu există așa ceva. Se contraziceau tot timpul unii cu alții, iar acest tânăr era prins la mijloc, așa cum se întâmplă și astăzi.

Este nevoie de grupuri denominaționale, de grupuri de oameni? Este nevoie de grupuri de femei? Este nevoie de o singură persoană care să se predea lui Dumnezeu, Cuvântului Său. Isus Hristos era Dumnezeu venit în trup de carne, ca să poată muri pentru noi. El și Cuvântul erau una. Cuvântul curgea prin El. Nu există nici o îndoială că Dumnezeu încearcă să ia pe cineva, care să se predea în așa măsură Cuvântului, încât prin puterea de sfințire a lui Hristos, el și Cuvântul să fie, de asemenea, una. Atunci, El poate folosi Cuvântul prin acea persoană.

Tânărul bogat a văzut în Omul acela ceva diferit de ceilalți oameni. Știa că este ceva deosebit, pentru că cineva spusese: „Omul acesta nu vorbește ca ceilalți; are Ceva diferit. Niciodată un om nu a vorbit așa.” Spuneau aceasta pentru că atunci când El vorbea, Dumnezeu era acolo ca să răspundă.

Așa cum am spus de multe ori săptămâna aceasta, omul rămâne om. El Îl laudă pe Dumnezeu pentru ce a făcut și așteaptă să vadă ce va face... Așa facem noi. Dar ignorăm exact ceea ce face acum. Nu este de mirare că Isus a spus: *„Voi spuneți că sunteți copiii prorocilor, dar tocmai voi i-ați omorât, și acum le zidiți mormintele.”* (Luca 11.47-48). Vedeți, ne gândim ce a făcut Dumnezeu în ziua Cincizecimii și în epocile timpurii, și zicem: *„Dumnezeu va face o lucrare minunată,”* dar trecem pe lângă ea fără să ne dăm seama. Nici nu știm. Istoria dovedește că este așa, și acest lucru se repetă. Ignorăm, trecem pe alături și nici nu ne dăm seama.

Dar tânărul acesta a văzut că era ceva diferit. A observat că acest Isus era altfel, că nu era ca oamenii obișnuiți. A văzut ce putea face acel Om și că Dumnezeu era cu El; a văzut că Viața Lui, deși contrară învățăturilor bisericii, era a unui Om care umbla cu Dumnezeu.

Așa cum spunea Petru în ziua Cincizecimii, și apoi în Fapte 3: *„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru (înțelegeți?), pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.”* (Fapte 2.22-23). Petru muștra acea generație pentru că Îl respinsese pe Domnul. După cum știe orice învățător al Bibliei, epoca noastră este Laodicea, epoca pentecostalismului. În limba greacă „Laodicea” este nume de femeie, deci aceasta este o epocă în care femeile preiau controlul. Eu nu am nimic împotriva femeilor câtă vreme stau la locul lor. Dacă Domnul i-ar fi putut da bărbatului ceva mai bun decât atât, ar fi făcut-o. Dar atunci când își părăsește locul, este ca apa în sângele lui. Așa spune Solomon. El a fost cel mai înțelept om. Acum politica o fac femeile. Nu mi-a arătat Domnul acum douăzeci și cinci de ani că femeile vor primi drept de vot și că-l vor alege pe acest Ricky pe care-l avem acum, pe acest Ahab modern cu Izabela lui care îl sucește cum vrea? Iar voi, femeilor, vă luați după ea, fiindcă a devenit un model pentru întreaga lume.

Sunt multe asemănări între noi și Israel. Ei au venit și au pus stăpânire pe o țară, i-au alungat pe cei ce o ocupaseră înainte și s-au așezat în ea. La fel a făcut și America: i-a alungat pe indieni și și-a impus

propriul sistem. Poporul Israel a avut oameni mari în mijlocul lor, oameni ca David, Solomon și marii războinici. La fel și noi: am avut oamenii noștri însemnați: pe Washington și Lincoln. Dar în final, prin politică a ajuns pe tron cineva... Nu este vorba de Ahab, pentru că el a fost un băiat bun, dar femeia aceea din spatele lui...

Știți că Biblia spune că în zilele din urmă se va întâmpla la fel? Voi iubiți mai mult politica. Voi, democraților, ați iubit mai mult viziunea voastră politică decât ați iubit Biblia și pe Dumnezeu, și l-ați ales pe omul acela. Eu nu sunt republican, ci sunt creștin, și sunt aici cu un scop. Vorbind despre vânzarea dreptului de întâi născut, noi am făcut-o și pe aceasta. Așa am făcut. Acum ce-o să faceți? A trebuit să se întâmple așa, ca să se împlinescă Scriptura, iar oamenii au văzut acest lucru.

Acum fiți atenți! În Apocalipsa 3, Isus ne arată că El oferă acestei epoci penticostale, bogatei epoci Laodicea, aceeași șansă pe care i-a oferit-o tânărului bogat. El bate la ușă, arătând că organizațiile noastre L-au dat afară pe Hristos, pentru că El este Cuvântul: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*” (Ioan 1.1). Cuvântul este încă Dumnezeu, și acest Cuvânt a fost pus deoparte de sistemul nostru organizat. De aceea sunt aici, cu acești oameni de afaceri. Domnul să-i ajute să nu se organizeze niciodată. Dar nu sunt departe de aceasta. Țineți minte aceasta! Eu vă iubesc, și voi îmi acordați locul acesta în care îmi desfășor slujba, dar scrisul de mână este deja pe perete. Nu faceți aceasta, fiindcă veți intra în același haos ca ceilalți. Diavolul încearcă de multă vreme să ia viața conducătorului vostru, iar dacă reușește să scape de el, se va întâmpla ceva. Oamenii sunt oameni și au propriile lor idei. Acum câtva timp v-ați pus în ziar un manifest. Nu trebuia să faceți așa ceva, fiindcă aceasta vă face să arătați ca o organizație. Noi suntem doar un grup de oameni care încearcă să aibă părtaşie, să ajungă la El. Nu contează ce cred oamenii, lăsați Lumina voastră să strălucească și ei o vor vedea.

Nu demult, Hudson Taylor mi-a povestit că atunci când a fost în India, a venit la el un tânăr misionar și i-a spus: „Domnule Taylor, eu L-am primit pe Hristos. Ce ar trebui să fac acum, să mă duc să iau o diplomă

de licență?” Dar el i-a răspuns: „Nu! Du-te și spune-ți mărturia!”

Cred că aceasta este o idee foarte bună, fiindcă dacă încercăm să facem acele lucruri, ne apucăm de ele, și când ieșim de acolo, suntem plini de programe educaționale, iar acestea îl dau afară pe Dumnezeu. Lui Dumnezeu nu-i place când devii plin de farmec. Hollywood-ul este plin de farmec și sclipește, dar Biblia luminează. Este o mare diferență între a sclipi și a lumina. Hollywood-ul sclipește prin lumini și stil, dar Biblia Luminează în umilință. Vedeți? Să țineți minte aceasta, frați și surori. Să nu sclipiți, ci luminați!

Vedem că tânărul bogat a primit posibilitatea să facă lucrul acesta, dar a refuzat, pentru că prețul pe care trebuia să-l plătească era prea mare. Cred că la fel se întâmplă și astăzi. Nu vrem să recunoaștem, nu vrem să acceptăm că este așa, dar viețile noastre dovedesc aceasta; o demonstrează. Așa este. Laodicea L-a dat afară din biserică, așa că acum stă și bate la ușă (înțelegeți?), încercând să intre înapoi. Oamenii epocii Laodicea L-au dat afară tocmai pentru că erau bogați și nu le trebuia nimic. Erau cât se poate de bogați, așa că au spus: „Ne-am îmbogățit și nu ducem lipsă de nimic.”

Dar Dumnezeu le-a zis: „Nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” Aceasta este problema: că ei nici nu-și dau seama de aceasta.

Dacă un om ar merge pe stradă în starea aceasta, fiind orb și gol, orice om cu inimă s-ar duce la el și i-ar zice: „Domnule, ești gol. Intră aici, pentru că ești pe stradă, în văzul tuturor.” Dar dacă omul acela s-ar întoarce spre tine și ti-ar răspunde: „Ia vezi-ți de treaba ta!”? Vedeți? Ce mai poți face pentru un astfel de om?

Biserica crede că este îmbrăcată, neprihănită, dar când îi pui Cuvântul în față, spune: „Lucrul acesta este contrar crezului nostru.” Ce v-ați vândut prin aceasta? Dreptul de întâi născut. Vedeți? Noi trebuie să luminăm, nu să fim stilați.

Eu sunt aici în Numele Domnului Isus. Deci, în noi trebuie să fie acea Lumină a Duhului Sfânt. Poate numai o duzină dintre noi strălucesc cu frumusețea Domnului, iar Domnul Isus va sta deasupra noastră până când Lumina Lui va fi în noi. Dar noi vrem să sclipim, să avem mulți membri.

Vedeți, biserica și-a numărat întotdeauna membrii, dar Dumnezeu numără caracterele, nu membrii. Așa cum am spus săptămâna aceasta, Eliezer s-a străduit să găsească un caracter, iar când a găsit-o pe Rebeca, abia a reușit s-o țină pe loc ca s-o poată îmbrăca.

La fel se întâmplă și cu biserica. Găsim caracterul în biserica pentecostală, dar când vine vorba s-o îmbraci... Cum spui ceva despre aceasta, toată lumea sare: „Nu vrem aceasta! Ne-am săturat!” Înțelegeți? Atunci când ai un caracter cu care lucrezi, nu-i poți face pe oameni să stea pe loc suficient timp, ca să-i poți aduce înapoi în locul de unde au căzut odată.

Voi, biserica pentecostală, ați ieșit din denomi-națiune; Dumnezeu v-a scos de acolo ca să fiți biserica Lui, dar ce-ați făcut? V-ați întors înapoi; ați intrat înapoi de unde ați ieșit, ca un câine care s-a întors la ce a vărsat, și ca o scroafă spălată care s-a întors în mocirlă. (2Petru 2.22). Vedeți? Nădăjduiesc să nu credeți că încerc să fiu răutăcios sau nepoliticos. S-ar putea să mai am puține zile, dar stau aici în Numele Domnului Isus ca să vă spun ce este adevărat. Țineți minte cuvintele mele și vedeți dacă nu se vor împlini. Voi încercați să sclipiți, dar opriți-vă din aceasta și luminați!

Deci, bogata epocă Laodicea a făcut la fel ca tânărul bogat, pentru că prețul a fost prea mare. El n-a putut accepta ceea ce-i cerea Cuvântul Domnului să facă, și a preferat să continue în stilul de viață al vremii lui pentru că avea mulți bani și putea intra în anumite cercuri de oameni ca să-și trăiască viața.

Cam așa am ajuns și noi. Putem fi o organizație la fel ca toate celelalte, dar cincizecimea nu este o organizație, ci o trezire. Putem fi una, alta sau cealaltă, fiindcă suntem exact la fel ca ceilalți. Aveți mai mulți membri, dar după cei îi aveți, ce faceți cu ei? Înțelegeți? Nu procedați așa pentru că este greșit. Știți ce faceți voi? Aceeași greșeală nesăbuită pe care a făcut-o tânărul bogat. Înțelegeți? Așa este. Ei L-au respins din cauza iubirii pentru lume.

Haideți să ne uităm cu băgare de seamă la acești oameni din trecut și la ceea ce au făcut ei, apoi să privim spre ceea ce suntem noi astăzi. Așa

cum v-am mai spus, cineva m-a întrebat: „Tu ești predicator. Ce cauți alături de oamenii de afaceri?” I-am răspuns că închei asigurări pentru Viața veșnică. Așa este. Tânărul acesta a văzut ceva deosebit în Isus, și a știut că El avea Viața veșnică, așa că în loc să meargă la învățătorul lui, a venit la acest Om pe care-L văzuse că este Cuvântul lui Dumnezeu legitimat pe deplin. Dumnezeu și Hristos erau Unul și Același, pentru că Hristos a spus: Nu eu fac lucrările acestea pe care le vedeți, ci Tatăl Meu.”

Într-una din serile trecute am predicat la Adunările Centrale sau Prima Adunare, despre felul în care S-a manifestat natura lui Dumnezeu în Hristos. Vedeți, restul creațiunii a căzut, de aceea El nu a putut alege un proroc, pentru că și acela era născut prin dorință sexuală și era căzut. Dar în dragostea Sa, Dumnezeu a creat un Om fără păcat. De aceea Omul acesta, acest trup care S-a numit Fiul, Îl întruchipa atât de perfect pe Tatăl, încât era Cuvântul. Ioan explică lucrul acesta în capitolul 1 din Evanghelia sa: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup.”* Vedeți, El a creat o cale...

Cuvântul lui Dumnezeu venea la proroci, dar Isus era diferit de ei. El era Cuvântul. Înțelegeți? Prorocul spunea numai cuvintele pe care i le dădea Domnul, dar Isus era Cuvântul însuși, de aceea prin El putea curge tot Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, El putea să creeze, putea să oprească vântul și valurile, putea face orice, pentru că era Dumnezeu.

Acum, Dumnezeu încearcă să găsească o biserică în care să-Și poată reflecta Cuvântul pentru a-L legitima. Vedeți voi, Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său ca să-L legitimeze. Dar cum L-ar putea legitima dacă noi nu-L acceptăm ca Adevăr? Înțelegeți?

Deci, acești preoți farisei, saducheii, irodieni sau de care erau, credeau că aveau dreptate în felul lor de gândire, iar acum am ajuns în aceeași situație. Înțelegeți? Fiecare face cum crede, ca pe timpul judecătorilor. Ei bine, atunci trebuie să existe undeva un Absolut, iar acel Absolut este Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că El este Cuvântul.

Vedem deci, că ei iubeau aceste lucruri mai mult decât Îl iubeau pe

Dumnezeu. Biblia spunea că vor face aceasta, iar astăzi este la fel. Dacă un proroc spune un anumit lucru și acela se împlinește, atunci trebuie să ne dăm seama că greșim și trebuie să vedem unde este nevoie să ne schimbăm calea. Cartea Apocalipsei ne arată în capitolul 3 că aceste lucruri se vor împlini în epoca aceasta, și iată-le!

Dacă am avea timp, am putea sta multă vreme la subiectul acesta, dar trebuie să ne grăbim fiindcă trebuia să fiu plecat de acum o oră. Priviți, Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Haideți să-i vedem pe câțiva care au încheiat asigurarea Vieții veșnice, și să vedem ce i-a costat pe acești deținători ai Cuvântului veșnic.

Cineva zice: „Frate Branham, ai spus Cuvântul veșnic.”

Da, domnilor. Ceva ce este veșnic nu are nici început, nici sfârșit. Cuvântul este un gând exprimat; este gândul lui Dumnezeu de dinainte să existe lumea, o stea, luna sau orice altceva. Dumnezeu avea deja gândul cu privire la ceea ce urma să facă, iar când a exprimat acel gând, când a vorbit Cuvântul, a devenit veșnic, pentru că El nu poate produce decât ceva veșnic. Singurul mod prin care putem primi Viața veșnică, este să ne descotorosim de această viață stricată și să intrăm în Dumnezeu, în Zoe, să fie Cuvântul în voi. Atunci Cuvântul va trece prin voi și Se va manifesta. Lucrul acesta l-a văzut tânărul bogat: că Isus stătea acolo și Se manifesta prin Scriptură.

De astfel, El a spus clar: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 10.37;5.39). Dar ei erau atât de plini de crezuri, cum suntem și noi astăzi, încât nu au putut să înțeleagă.

Priviți! Noe a fost chemat prin Cuvântul lui Dumnezeu și a investit în Dumnezeu, în Cuvântul făgăduinței Lui. El avea o țintă, și indiferent cât de imposibilă părea situația sau oricât se împotriva restul lumii necredincioase, Noe a făcut acea Investiție. El a investit în Dumnezeu chiar dacă era contrar științei și a rămas multă vreme în așteptare. Cu voia Domnului, duminică după-amiază aș vrea să predic despre „Numărătoarea inversă,” ca să vedem unde ne aflăm.

Observați deci, că totul era contrar credinței religioase și a cercetărilor științifice a acelor zile, care spuneau că nu există ploaie în cer. Nu plouase niciodată, dar Noe a trebuit să ia atitudine și să facă acea Investiție. El a făcut lucrul acesta prin făgăduința Domnului. Satan l-a încercat prin orice metodă posibilă, dar Noe a ținut de Investiția lui, iar la sfârșit s-a dovedit că a meritat pentru că i-a salvat viața.

Oamenilor de afaceri, ce investiție mai bună decât aceasta am putea face acum, în timpul sfârșitului? Chiar dacă avem știința lângă noi și ea ne spune ce este corect, se apropie să bată miezul nopții. Cu ce ne pot ajuta toate aceste lucruri mari ale noastre? Ce pot face pentru noi aceste denominațiuni mari, cu milioane de membri, și astfel de lucruri, când Viața veșnică este undeva departe? Noi avem șansa aceasta, suntem invitați să-L primim pe acest Hristos, astfel încât Dumnezeu să te așeze în așa fel în Cuvântul Său, încât atunci când vorbești despre ce va fi, să se întâmple întotdeauna întocmai. Nu dă greș niciodată, nu poate greși.

Voi spuneți: „Am văzut oameni care au încercat lucrul acesta.”

Da, știu. Și ați văzut că au dat greș pentru că erau doar niște imitatori. Dar când vedeți ceva original, nu poate da greș, pentru că acolo este Dumnezeu. Dumnezeu așează aceste lucruri ca un exemplu pe care să-l vadă și ceilalți. Cum se face acest lucru, prin post? Este foarte bine. Prin seri de rugăciune? Și aceasta este foarte bine, dar lucrul acesta se face prin ascultarea de Cuvânt. Înțelegeți? Bine. Deci, a meritat, pentru că i-a salvat viața.

Să privim spre o altă Investiție făcută de un om care se numea Daniel. Mergând la biserică, el și-a dat seama că se află printre oameni lumești, și a știut că totul se va întoarce spre lume. Același lucru îl vedem acum, când penticostalii s-au amestecat cu lumea.

Mă gândeam la fratele Glover, care stă acolo. Cred că el face parte din adunarea Foursquare. Într-o zi stăteam de vorbă cu fratele Shakarian și cu fratele Rolf McPherson. Mersesem într-o adunare care fusese asociată unei organizații a ploii târzii sau așa ceva. Unul dintre învățătorii de

acolo mi-a reproșat că mai întâi am mers la Templu și m-a avertizat să stau departe de locul acela, dar eu i-am zis:

„Îmi amintesc că luteranii au fost ploaia târzie pentru catolici că Wesley a fost ploaia târzie pentru Luther; pentecostalii au fost ploaia târzie pentru Wesley, iar doamna McPherson a fost ploaia târzie pentru pentecostali. Toate au fost ploi târzii. Copiii sunt flămânzi. Dacă nu găsesc hrană, vor mânca din coșul cu gunoi, dar Domnul le va da hrana, dacă ei sunt pregătiți s-o primească.

Doamna McPherson, acea doamnă deosebită, s-a ridicat și a spus: „Așa este, frate Branham.” Ea vine dintr-un mediu pentecostal sănătos, Eu i-am spus lui Rolf: „Templul s-a îndepărtat de cele spuse de doamna McPherson. Au ajuns să facă doctori în teologie și în drept, și acum au terenuri de un milion de dolari și nu au ce să facă cu ele. Ceea ce le trebuie de fapt, este o întoarcere la principiile și sinceritatea Evangheliei, la trăirea pentecostală care Îl aduce pe Hristos în viața oamenilor. Dar noi ne îndepărtăm de lucrurile acestea.

Tânărul bogat știa că Isus avea acel lucru, așa că l-a întrebat: „Cum să fac să-l dobândesc și eu?” Isus i-a spus ce trebuia să facă, dar prețul a fost prea mare. Același lucru îl fac cei din Foursquare, din Adunarea Domnului, de la unitarieni și așa mai departe. Prețul este prea mare. O, dacă ne-am putea întoarce la sinceritatea Cuvântului! Credeți-L, ca să Se poată legitima Dumnezeu!

Voi ziceți: „Chiar se va legitima?”

Sigur că da. Viața ta va lumina mai mult decât poate s-o facă o mărturie rostită. Viața ta va vorbi atât de tare încât mărturia ta nici nu se va auzi. Acolo este sinceritatea și sfințenia. Cinci oameni umpluți cu Duhul Sfânt și predați Domnului cu o viață sinceră, ar face în Phoenix o treabă mai bună decât toți membrii pe care-i avem, laolaltă, pentru că Domnul va lucra acolo prin Cuvântul Său, și va arăta că Acela este Adevărul. Fără să-ți dai seama, lucrurile se vor pune în așa fel în mișcare, încât nu le mai poți ține în frâu.

Ștefan a fost tot ce trebuia în fața Sinedriului, a consiliului din dimineața aceea. El putea sta acolo drept, purtând în inimă adevărul

despre ceea ce știa. Biblia spune că fața lui strălucea ca a unui înger. Vedeți, el știa despre ce vorbește. Cuvântul era cu el, așa că le vorbea despre generațiile anterioare și le explica toate acele lucruri, zicându-le: *„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”* (Fapte 7.51). Vedeți? Omul acela știa despre ce vorbește. A adus acolo Scriptura, iar lucrul acesta l-a costat viața. El a fost sincer, pentru că știa în Cine crede, iar Dumnezeu l-a legitimat. Astfel, în timp ce ei aruncau cu pietre în bietul tânăr, el s-a ridicat și a zis: *„Văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.”* (Fapte 7.56). Nemernicii aceia îl împroșcau cu pietre, dar eu cred că nu a simțit nimic din tot ce făceau ei. Dumnezeu îl mișca încet în leagănul păcii, până când a adormit și s-a dus la Domnul. El știa, și Dumnezeu l-a legitimat. Chiar și în clipa morții l-a văzut pe Isus stând la dreapta.

Daniel știa că biserica urma să devină lumească, ceea ce s-a și întâmplat. Dar El încheiase cu Dumnezeu Legământul Vieții veșnice, și s-a hotărât în inima lui să nu strice niciodată această Investiție. Amin. Oamenilor de afaceri, dacă ați putea avea această atitudine, dacă ați lucra având scopul acesta, ținta aceasta, de a nu întina niciodată Investiția pe care ați făcut-o în Hristos, cu lucrurile lumii și sclipirea lor!

Cine este atrasă de lucrurile care sclipesc și strălucesc? Maimuța. Așa este. Maimuțele sunt atrase întotdeauna de lucrurile strălucitoare. Așa este. Dacă ar putea, diavolul ar face din noi niște maimuțe. Oricum, prin sistemul educațional și prin toate lucrurile de astăzi, el încearcă să vă facă să credeți că vă trageți dintr-o maimuță, dar nu este adevărat.

Daniel a decis să nu se întineze cu lumea, și să respecte Legea pe care o lăsase Dumnezeu, poruncile Lui. De ce nu puteți face și voi, femeilor și bărbaților, la fel ca el? Dacă Marilyn Monroe s-a tuns bob, iar soția unui predicator s-a luat după ea, vi se pare că aveți dreptul să faceți și voi la fel. Aceasta nu este o scuză în fața Cuvântului lui Dumnezeu. Iar voi, predicatorilor, vă lăsați soțiile să vă conducă. Ce rușine! Ce fel de bărbați sunteți voi? Dacă un slujitor al lui Hristos nu poate să-și țină în rânduială propria casă, cum va ține în rânduială casa lui

Dumnezeu?

Voi ziceți: „Frate Branham, acestea sunt lucruri minore...”

Bine, dar haideți să îndreptăm mai întâi lucrurile minore, și apoi vom trece la cele mari. Înțelegeți? Abia atunci vom vorbi despre Duhul Sfânt și despre cum poți primi daruri divine.

Pentru că am făcut aceasta, mi s-a spus: „Tu îi cerți tot timpul pe bărbați, ba pentru că își lasă soțiile să facă nu știu ce, ba pentru că le lasă să poarte pantaloni scurți, ba pentru că umblă pe străzi cu rochii provocatoare!” Foarte rar se vorbește despre aceste lucruri de la amvon. Oamenilor li se pare că ceea ce fac este ceva normal, dar este nevoie de un om al lui Dumnezeu, de cineva care să se ridice și să condamne aceste lucruri. Ei zic: „Mai bine le-ai învăța pe femei cum să primească darurile Duhului Sfânt. Învăță-le ceva măreț!”

Un bărbat renumit și-a pus chiar mâinile peste mine și a zis: „O să mă rog pentru tine. Oprește-te și nu mai spune aceste lucruri, fiindcă Dumnezeu te-a chemat să te rogi pentru bolnavi.”

„Dacă Dumnezeu trimite un om, îl trimite cu toată Evanghelia,” i-am răspuns eu.

„Aceste lucruri îți vor strica lucrarea.”

„Orice lucrare stricată de Cuvânt, merită să fie stricată.” Așa este. Cu siguranță.

„Dar oamenii te vor respinge din cauza aceasta.”

„Eu nu am emisiuni radio și TV pe care să le promovez, și sunt liber în Hristos. Propovăduiesc ceea ce-mi dă El și nu am nevoie de colecte. Nu am nevoie decât de harul lui Dumnezeu ca să stau drept și să spun Adevărul, fără să fac vreun compromis cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu răstălmăcesc, ci aduc totul clar, ca să nu-i fac pe oameni să devină de două ori mai răi decât înainte. Eu le spun adevărul, astfel ca la capătul drumului meu să pot spune că nu am pe mâini sângele nici unui om. Aceasta este dorința mea. Nu am pregetat să vă aduc tot planul lui Dumnezeu. Dar cum să-i pot învăța pe oameni Algebra, când ei nu știu încă Abecedarul?”

„Dar oamenii spun că ești un profet, un văzător.”

„Eu n-am spus niciodată aceasta.”

„Dar ei așa spun, iar tu trebuie să-i înveți lucruri adânci.”

„Cum să-i învăț lucruri adânci când ei nu vor să le învețe pe cele de bază? Abecedarul este: „Crede-L întotdeauna pe Hristos!”

Așa este. Dar ei nu vor să facă lucrul acesta. Atunci cum să-i înveți despre rădăcina pătrată, despre unități de măsură și așa mai departe, matematica adevărată a lui Dumnezeu? Cum faci să ai vedenii? Cum se întâmplă aceste lucruri? Oh!

Tu nu vrei să renunți la anumite lucruri care ție și micului tău grup denominațional vi se par neînsemnate, și încerci să obții lucruri strălucitoare. „Dar dacă încerc să mă apropii de Cuvânt, prezbiterul sau episcopul mă vor da afară din biserică.” Păi dacă vii la Dumnezeu, vei fi dat afară oricum. Atunci ce mai contează? Mai bine să fiu dat afară... Știi, atunci când ești dat afară de undeva, ești primit în altă parte. Asta-i tot. Înțelegeți?

Sunt trei lucruri. Dumnezeu lucrează întotdeauna prin trei mărturii. Noi știm că desăvârșirea este în trei. Amintiți-vă că în zilele lui Noe, ei au intrat în arcă, iar în zilele Sodomei au fugit din cetate. Isus a vorbit despre aceste două momente. Au intrat în arcă în zilele lui Noe, au ieșit afară din Sodoma, iar acum este timpul plecării în sus. Aceasta este ordinea: înăuntru, afară și în sus. Înțelegeți? De aceasta avem noi nevoie acum: de plecarea în sus. Trebuie să ne ridicăm deasupra acestor lucruri lumești care ne leagă. Daniel era hotărât să nu se întineze și a ținut Cuvântul așa că acesta curgea prin el. Ce s-a întâmplat? El a trimis un înger care i-a apărat viața și nu a lăsat să i se întâmple nimic rău.

Și tinerii evrei erau hotărâți, așa că au zis: „Toți se închină când aud sunetul cimpoiului și al celorlalte instrumente. La strigarea episcopului toți bat din picioare și sar în sus, dar noi nu vom face așa ceva. Treaba voastră dacă faceți acest lucru. În ce ne privește, puteți să ne ardeți în cuptor, să ne dați afară, să faceți una sau alta, dar noi tot nu ne

vom închina chipului pe care l-ați făcut.” Ei n-aveau de gând să-și întineze investiția. Aleseseră Cuvântul și intenționau să rămână pe El, ceea ce le-a salvat viețile, fiindcă acolo a venit al patrulea Om. Ceea ce ne trebuie nouă în dimineața aceasta, este ca acel al patrulea Om să vină în mijlocul nostru.

Petru nu era decât un simplu pescar care trăia din pescuit, dar știți ceva? El a văzut ceva în Isus Hristos. Tatăl lui, Iona, fusese un om deosebit și trăise tot din pescuit. Înainte de a încheia, vreau să dramatizez puțin o scenă. Este unsprezece și zece minute, iar dacă mai aveți puțină răbdare, voi încheia până la unsprezece și jumătate.

Bătrânul Iona, cu părul încărunțit după atâtea zile de pescuit din care își câștigase existența, i-a luat la un moment dat pe Petru și pe Andrei cu sine și le-a zis: „Fiule Simon, ascultă-mă! Eu mi-am dorit întotdeauna să-L văd pe Mesia și am crezut mereu că va veni pentru că așa ni s-a promis, dar, fiule, înainte ca să vină Cel adevărat, se vor ridica mulți fățarnici. Pe adevăratul Mesia Îl vei recunoaște prin faptul că va fi exact cum scrie Scriptura. Toți vor fi împotriva Lui, înțelegi? Dar El va dovedi Cine este, pentru că noi suntem iudei și am învățat că trebuie să credem ce au spus prorocii. Domnul Dumnezeu ne-a spus: *„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.”* (Numeri 12.6). Dacă acea vedenie se împlinește, știm că omul acela este un proroc. Moise ne-a spus că și Mesia al nostru va fi un proroc. Tu veghează! Este adevărat că n-am mai avut nici un proroc de sute de ani, dar tu să fii atent!”

După moartea bătrânului lor tată, Andrei a auzit cum un om vestea venirea lui Mesia, iar după un timp, a și apărut acest Mesia. Ioan, care Îl vestise, a văzut semnul lui Dumnezeu coborând peste El: IaHVeH Dumnezeu, în forma unui porumbel și vorbind cu glas omenesc, a spus: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”* (Matei 3.17). Înțelegeți? *„În El Îmi găsesc plăcerea să locuiesc. El Mă ascultă și face numai ce trebuie să facă, numai ce am spus Eu că va face.”*

Andrei era acolo, a văzut lucrul acela și l-a întrebat: *„Învățătorule, unde locuiești?”* El i-a răspuns: *„Vino și vezi!”* (Ioan 1.38-39). Apoi s-a dus și i-a spus și fratelui său, deoarece după ce a stat toată noaptea cu

El, era convins că Acela era Mesia. Astfel, a doua zi dimineața, s-a dus la fratele său și i-a zis: „*Noi am găsit pe Mesia.*” (Ioan 1.41), și l-a adus la Isus.

Îmi pot închipui că Simon a spus: „Stai puțin! Eu sunt un negustor de pește, sunt fariseu, la fel ca tatăl nostru. Aparțin aceleași biserici ca el și am auzit o mulțime de lucruri despre Mesia.”

„Bine, Simon, dar nu-ți mai amintești învățătura Cuvântului nostru? Știi că ai văzut toate acele lucruri, dar tata ne-a spus dinainte că mai întâi vor veni toate aceste lucruri pompoase, dar nu vor fi ceea ce trebuie. Despre El a spus că va fi un Om al Bibliei și va sta lângă Cuvânt, pentru că El va fi Cuvântul.” Vedeți? Ei nu puteau înțelege acele lucruri.

Atunci Simon s-a ridicat și a spus: „Păi, cred că ar fi bine să vin și să văd despre ce este vorba.” Și de îndată ce a intrat în prezența lui Isus... Petru renunțase la o zi de câștig din meseria lui de pescar, fiindcă era un om de afaceri. Înțelegeți? Astfel, a venit la acea întâlnire, iar când l-a văzut Isus, i-a zis: „*Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.*” Când a auzit aceasta, Petru a semnat o poliță. Înțelegeți? A făcut chiar atunci o Investiție. El știa nu numai Cine era Acela, ci știa și că tatăl lor le spusese întocmai ce se va întâmpla și a văzut Cuvântul legitimat. Tânărul bogat a venit

să vadă același lucru, dar spre deosebire de el, Petru a fost gata să-și vândă afacerea și statutul de membru al bisericii, pentru a face acea Investiție. Întâlnirea cu Isus avusese un efect puternic asupra lui.

Cât despre Natanael, el locuia într-o dumbravă ca cea pe care o aveți aici, în Phoenix. Într-o zi, în timp ce stătea acolo și citea Biblia, a venit Filip la el și i-a zis:

„L-am găsit pe Cel despre care a vorbit Moise, pe Mesia.”

„Nu se poate,” a răspuns Natanael.

„Ba da, și este Isus din Nazaret, Fiul lui Iosif.”

„Oare poate ieși ceva bun dintr-un asemenea loc? Cum, ziceai că îl cheamă?”

„Isus din Nazaret.”

„Dintre toți bătrânii noștri, niciunul n-a spus nimic cu privire la El. Nu apare că ar fi absolvit vreunul din seminariile noastre.”

Știați că dintre toți prorocii din Biblie, nu se știe de niciunul de unde a venit? Nu știm nimic despre trecutul lor, ci doar intrau în scenă, după care ieșeau. Nu erau oameni cu școală. Ei veneau să-i adune pe oamenii care se îndepărtaseră, să-i aducă din nou la Cuvânt. Înțelegeți? De unde a venit Moise? Din părinți umili. Știm cine erau părinții lui, dar nu știm nimic despre trecutul lor. Despre Ilie nu știm nici măcar cine erau mama și tatăl lui. El a apărut pur și simplu în scenă, la fel ca Obadia și ceilalți. La fel s-a întâmplat cu Amos, despre care am vorbit cu câteva seri în urmă. Nimeni nu știe de unde a apărut, doar că era păstor. El a intrat în scenă pur și simplu, iar când și-a încheiat slujba, Domnul i-a trimis, la fel ca lui Ilie, un car de foc care l-a ridicat la cer. Înțelegeți?

Noi nu știm de unde vin oamenii aceștia. Nu au făcut școli și nu au avut un trecut. Ei au fost ridicați și trimiși de Dumnezeu ca să le redea oamenilor, Cuvântul Său. Nu au avut niciodată legături cu vreo denominațiune și n-au venit să spună: „Trebuie să faceți cutare lucru, pentru că altfel veți fi dați afară.”

Uitați-vă la marele proroc Ioan Botezătorul care, deși venea pe linia preoților, nu a mers la școlile pe care le urmase tatăl său. Putea să-i zică oricine: „Îl știi pe dr. Jones? Este un om extraordinar, așa că ai putea spune că el este Mesia.” Nu-l puteai convinge cu așa ceva, cu asemenea oameni.

El a plecat în pustie, pentru că slujba lui era foarte importantă, și a rămas acolo până când i-a vorbit Domnul și a știut Cine trebuie să fie Acela. Astfel, când l-a văzut venind, Ioan a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.*” (Ioan 1.29). Ceilalți nu vedeau nimic, dar el văzuse.

Natanael era destul de surprins, dar, pe drum, Filip i-a povestit despre ce-i spusese Isus lui Petru și i-a zis: „Noi studiem Scriptura, și știm că Mesia va fi un proroc.” Si iată că atunci când au intrat în adunare,

Isus l-a privit și i-a zis: „Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”

Surprins, Natanael l-a întrebat: „Rabi, de unde mă cunoști?”

„Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când stăteai sub smochin.” Cu ce ochi îl văzuse?

Chiar atunci, Natanael a făcut o Investiție. Ce a făcut? El și-a mărturisit imediat nevrednicia în fața acestui Învățător și Preot, a căzut în genunchi și a zis: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.” (Ioan 1.47-49). Mulți dintre oamenii de seamă ai aceluși timp stăteau neclintiți pe dogmele lor și ziceau: „Omul acesta este Beelzebul!”, iar Isus le-a spus că aceasta este o hulă, pentru că îl numeau pe Duhul lui Dumnezeu un lucru al Satanei. Înțelegeți? Sigur că da.

Dar micuța femeie de la fântână? Și ea făcuse o investiție și fusese prinsă de toate acele lucruri imorale. Biserica o adusese într-o asemenea stare încât nu mai știa unde se află, așa că ajunsese să se prostitueze. Dar inima ei simplă și umilă... Acesta este un cuvânt important, și vreau să-l primiți cum trebuie. Ea fusese hotărâtă să aibă Viața veșnică, fiindcă este scris: „Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine.” (Ioan 6.37). Ea venise după apă, și a găsit-o, dar nu în fântâna săpată de Iacov. Vedeți? „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” (Ioan 6.44). „Pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.30).

Fiți atenți! Când Cuvântul, Semnul, Cuvântul, legitimarea duhovnicească, au apărut în mijlocul acelor preoți și învățători, ei au zis: „Omul acesta are drac.” Dar ce s-a întâmplat când s-a arătat acelei prostituate? A apărut scânteia de Viață. Rabinii au spus: „Omul acesta lucrează prin telepatie, este un vrăjitor.” Dar femeia a fost atinsă în starea în care se afla. Și vă întreb: „Dacă a putut avertiza o prostituată ca aceea, ce reacție ar trebui să aibă biserica penticostală, care susține că are Duhul Sfânt? Înțelegeți ce vreau să spun? Ce ar

trebui să se întâmple cu noi? Nădăjduiesc că mă înțelegeți.

Micuța femeie nu a zis: „Tu ești Beelzebul,” ci: „Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că trebuie să vină Unul. N-am mai avut nici un proroc de sute de ani, dar știm că Mesia va fi un proroc și El ne va spune toate aceste lucruri.”

Și Isus i-a răspuns: „Eu sunt Acela.”

Ea știa că nici un om nu putea să spună așa ceva fără să fie sincer, pentru că El avea Cuvântul. Cuvântul era cu El, pentru că Cuvântul vine la proroc. El avea adevărata interpretare a Cuvântului, pentru că El era Cuvântul. De îndată ce femeia a înțeles acest lucru, a fost interesată să încheie acea Poliță. A vrut să facă investiția pe loc. Voia acea apă ca să nu mai vină la fântână să scoată. De îndată ce a văzut apa, inima ei a început să ardă, și a alergat în cetate strigând: „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva este Acesta Mesia care trebuia să vină?” Și Biblia spune că oamenii din cetate au crezut în Isus pentru ceea ce le spusese femeia aceea. Mărturia ei a dat peste cap un oraș întreg. El nu a trebuit să facă nici o minune, deoarece știa că urma să vină Filip după El... Așa cum nici Ioan nu a făcut nici o minune, deoarece aceasta era partea lui Isus care venea după el. Aflăm deci, că ei au încheiat această Poliță, că au făcut această Investiție.

Aș vrea să mai iau un caz sau două, dacă îmi mai acordați câteva minute. Nicodim a recunoscut adevărul. Noi știm că el a venit noaptea să facă acea Investiție, și a văzut că banca era deschisă. Ea este deschisă tot timpul. El s-a gândit: „Păi, Banca este deschisă toată ziua pentru afaceri, dar eu voi merge noaptea.” Și iată că a găsit-o deschisă și pregătită, așa că a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” (Ioan 3.2). Vedeți, Nicodim a recunoscut că întreaga lume religioasă știa despre El, dar, asemenea tânărului bogat, n-au putut pune deoparte prejudecățile, orgoliul, popularitatea, prestigiul, standardele sociale, n-au vrut să renunțe la lume.

Tot așa, nici națiunea aceasta nu vrea un om duhovnicesc care s-o corecteze. De aceea ne roade comunismul ca un vierme. Nu le trebuie un om

al lui Dumnezeu, ci aleg numai oameni care-i lasă să trăiască așa cum vor. Este ușor să vorbim noi, americanii, noi creștinii, dar când se ajunge la fapte...

Haideți să le spunem lucrurilor pe nume o dată pentru totdeauna. Voi, membrii bisericii, vreți același lucru. Astfel, voi, femeile, vreți un predicator care să nu vă mustre pentru felul cum trăiți și cum vă îmbrăcați, cineva care să vă bată pe spate și care să vă spună că puteți face și asta și cealaltă, că puteți să trăiți și să vă purtați în felul lumii, și în același timp să rămâneți în Biserica lui Hristos. Voi vreți acele lucruri și ați vota oricând să dați afară un om evlavios ca să puneți în locul lui unul din aceștia. Este dorința voastră. Este duhul acestei națiuni, duhul zilelor din urmă. Voi vreți să puneți o mărturie, vreți să rămâneți în adunare și spuneți: „Eu sunt pentecostal, sau metodist, sau baptist,” dar în același timp vreți să vă trăiți viața așa cum vă place.

În zilele Izabelei, țara era la fel ca acum, dar Dumnezeu le-a trimis un păstor. Ilie era păstorul ei. Izabela n-ar fi recunoscut în ruptul capului aceasta, dar așa era. Sigur că da. Dumnezeu poate să ridice și din pietrele aceasta copii ai lui Avraam. El nu are nevoie să vină prin grupul tău sau prin vreun alt grup, pentru că este Dumnezeu și face orice vrea. Un singur lucru nu poate să-l facă Dumnezeu, și anume: să-și tăgăduiască propriul Cuvânt.

Așadar, Nicodim a venit și a vrut să facă o investiție, fiindcă a găsit exact ceea ce căuta. A fost sincer și a găsit acel lucru. Trebuie să ne grăbim.

În Luca 24.49 găsim un grup de oameni care au făcut o Investiție, iar Isus le-a spus: *„Iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”* Vedeți? Le-a trimis arvuna pentru Investiția pe care o făcuseră. Cum de a luat numai acel grup? De ce numai acel grup mic? În zilele când făcea vindecări și își arăta calitățile de Mântuitor, toată lumea spunea: „O, mare învățător, vino în biserica noastră. Ține o adunare aici, Învățătorule! Te vrem aici; vrem să vii la noi.” O mare mulțime începuse să-L urmeze, dar într-o zi, Dumnezeu i-a schimbat slujba, dintr-una de vindecare în

una de învățare a Cuvântului. Sunt sigur că puteți citi printre rânduri. Nu sunteți atât de orbi, iar dacă sunteți, atunci puteți lua un creion și să scoateți ochii aceia. Un creion cu care să scrieți Cuvântul lui Dumnezeu. Dar fiți atenți! Atunci când Dumnezeu i-a schimbat slujba, El a continuat să facă minuni, dar nu în același fel. A început să le spună în față adevărul biblic, iar când s-a întâmplat aceasta, mulțimea L-a părăsit spunând: „*Vorbirea aceasta este prea de tot.*” (Ioan 6.60). Ce s-a întâmplat?

Cei șaptezeci care au fost trimiși de El și care L-au urmat până atunci, L-au părăsit ca ceilalți, spunând: „Cine poate înțelege vorbirea aceasta? Lucrul acesta contrazice tot ce am învățat până acum.” Atunci El S-a întors spre cei doisprezece și i-a întrebat: „Voi nu vă duceți?”

Atunci Petru a spus lucrul acela minunat: „*Doamne, unde să ne ducem? Cine ne poate spune ceva mai bun?*” (Ioan 6.67-68). O, Doamne, ai milă! Unde poți găsi un crez mai bun decât Cuvântul lui Dumnezeu? Unde poți găsi o dragoste mai desăvârșită decât dragostea lui Isus Hristos? Ce te poate face să simți o mulțumire mai adâncă decât cea pe care o dă Isus Hristos? Ceea ce vă determină să faceți aceste lucruri este goliciunea voastră. O femeie care își albăstrește ochii, care își taie părul și își vopsește unghiile, un bărbat care o lasă pe soția lui și pe copii să facă ce vor, arată că undeva este un gol care trebuie umplut cu putere, un loc gol în care trebuie să vină Isus. Acel loc mărturisește despre propria-i existență.

Un om care doar aduce prozeliți, care mută oamenii dintr-un loc în altul, arată că în el este un gol. El lucrează pentru o organizație, nu pentru Împărăția lui Dumnezeu. Indiferent unde ajung oamenii, câtă vreme sunt născuți din Duhul lui Dumnezeu, vor trăi o viață creștină., iar atunci când există un gol, lucrările lor mărturisesc despre El.

Observați că ei s-au suit acolo pentru a fi remunerați, și Dumnezeu le-a plătit pentru investiția pe care o făcuseră. Le-a dat chiar mai mult. Dacă acest grup penticostal vrea mai mult, atunci trăiți cu trebuie și faceți ce trebuie. Dumnezeu are cu ce să vă plătească, fiindcă Banca Lui este deschisă zi și noapte. Dar să nu ziceți: „Voi merge și eu odată acolo.” Când s-au dus acolo, ei nu au zis: „Știți ceva? Stăm aici de două

zile. Dacă Domnul avea de gând să facă ceva, ar fi făcut deja...” Sau: „Stau aici, la altar de douăzeci de minute. Dacă Domnul ar fi vrut să-mi dea Duhul Sfânt, mi l-ar fi dat acum.”

Acestea sunt părerile noastre. Aceasta credem noi. Nouă ne place să fim ca niște copii care să joace când li se cântă, dar stau și mă întreb...

Ce s-ar fi întâmplat dacă după opt sau nouă zile, Matei s-ar fi ridicat și i-ar fi spus lui Simon: „Știi ceva? Isus ne-a spus să așteptăm aici. Fundamental, noi am făcut ceea ce trebuie, am așteptat, și cred că am primit deja acel lucru, ni s-a dat. Hai să ne apucăm de treabă. Tu îți faci o grupare după numele tău, eu după al meu, și tot așa, și pornim chiar acum să propovăduim Evanghelia!”? Nu, nu! Cu Scriptura nu merge așa.

Isaia a spus: *„Învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.*

Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia, Domnul.

El îi zicea: „Iată, odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă.” (Isaia 28.10-12).

Ei știau că Ioel promisese că în zilele din urmă... Ioel 2.28-30: *„Voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor avea vise, și tinerii voștri vor avea vedenii.*

Chiar și peste robi și roabe voi turna Duhul Meu în zilele acelea. Voi face să se vadă semne în ceruri și pe pământ: sânge, foc și stâlpi de fum.” Oh, vedeți? Ei au așteptat până când a venit legitimarea biblică. Înțelegeți? Ei au vândut tot și au făcut o investiție, iar acum își doreau acea remunerare, acea răsplată.

În ziua de astăzi, în loc să facem ca ei, noi vindem tot ca să fim membri undeva. Vă apucați să-i aduceți, să fie mai mulți ca metodiștii sau ca baptiștii. Să depășească numărul unitarienilor, și unitarienii să depășească numărul trinitarienilor, sau al nu știu cui. Înțelegeți? La aceasta s-a ajuns? Este o mare prostie. Întoarceți-vă la Dumnezeu și la

Cuvântul Lui legitimat. Amin.

Pavel a fost și el odată un tânăr bogat, plin de teologie ca și celălalt tânăr. El era în drum spre Damasc atunci când a văzut o Lumină în fața sa, un Stâlp de Foc care l-a orbit. Și din acea Lumină i-a vorbit un Glas și i-a zis: „*Saule, ți-ar fi greu să lovești cu piciorul într-un țepuș.*” Atunci a înțeles că Acela era Isus, același Dumnezeu al Vechiului Testament. Înțelegeți? Atunci și-a dat seama. Până atunci, spusese despre El că este Beelzebul, dar când a văzut acest Stâlp de Foc, a știut că nu poate fi decât Stâlpul de Foc despre care învățase că l-a condus pe Israel. El era chiar acolo.

Pavel a întrebat: „*Cine ești Tu, Doamne?*” El și-a dat seama că era Domnul, pentru că văzuse Stâlpul de Foc.

Și Glasul i-a răspuns: „*Eu sunt Isus.*”

Atunci și Pavel a făcut o Investiție. Își dorea lucrul acesta. Se jucase atâta vreme cu aceste lucruri, dar acum era El însuși acolo, în fața lui. El a făcut Investiția atunci când Dumnezeu S-a legitimat ca fiind Isus. El a făcut cunoscut acest lucru când a spus: „*Doamne, ce vrei să fac?*”

Dar ce decizie nechibzuită a luat tânărul bogat! Noi, oamenii din ziua de astăzi, spunem că a făcut un lucru îngrozitor, dar el este la fel ca oamenii din epoca aceasta, din epoca Laodicea. Tânărul acela voia popularitate, voia să fie slăvit de oameni; el nu voia nicidecum felul de viață pe care îl oferă Dumnezeu oamenilor. Isus Hristos a fost imaginea exprimată a lui Dumnezeu. El a fost ceea ce a proiectat Dumnezeu prin puterea Sa: un trup care S-a numit Fiul, pentru că era bărbat și ieșise de la Dumnezeu. El a fost atât de supus lui Dumnezeu, încât nu a crezut ca un lucru de apucat faptul că El și Dumnezeu erau una și aceeași Persoană. Așa și erau, pentru că Dumnezeu era Cuvântul, și El era Cuvântul. „*La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu...*” Atunci Dumnezeu a putut să ia Cuvântul Său cu totul, fără întrerupere. El a făcut numai ceea ce voia Tatăl. Cuvântul lucra prin El, astfel că El și Tatăl erau una.

Apoi El a luat păcatele noastre, le-a purtat în acea Viață fără prihană și a murit pentru noi, împotrivorii, să putem muri față de noi înșine

și să ne naștem de sus, iar Cuvântul Lui să poată lucra în noi lucrările lui Dumnezeu.

O, ce lucru nechibzuit, ce greșeală mare a făcut biserica, la fel ca acest tânăr bogat! El și-a mărit bogățiile. Da, s-a îmbogățit precum Laodicea, dar a făcut o greșeală capitală. A devenit mare și bogat, dar haideți să mai urmărim câteva minute parcursul acestui tânăr, apoi vă promit că vom încheia. Fiți atenți!

El și-a înmulțit averile. Eu aud tot timpul cum oamenii de afaceri creștini mărturisesc la aceste întâlniri cum le-a dat Domnul propășire. Uneori, chiar aceasta arată că ai eșuat. Așa este. Cât de diferit este grupul pentecostal față de cei din zilele acelea, când oamenii primeau Duhul Sfânt și renunțau la tot ce aveau pentru a-și începe slujba. Iar astăzi spune că avem milioane de dolari și alte lucruri de felul acesta. Așa este, acesta este adevărul. Și ne mai numim pentecostali!

Eu am mai spus odată lucrul acesta. La una din întâlniri am auzit câțiva bărbați aducând mărturie. Erau prezenți și fratele Demos și ceilalți și eu le-am spus: „Oameni buni, eu sunt aici în mijlocul vostru fiindcă vă iubesc, și vreau să vă ajut în orice fel pot, deoarece cred că ați găsit ceva bun. Sper că mă înțelegeți. În seara aceasta n-ați vorbit decât despre câte Cadillac-uri aveți, și cât puteți voi să...” Și le-am mai zis: „Oamenii aceștia au mai multe Cadillac-uri decât veți avea voi vreodată, așa că ar fi mai bine să le vorbiți despre cum să se lepede de tot ce este lumesc, și să-și umple inima cu ceea ce legitimează Dumnezeu. Înțelegeți?”

Acolo era un frate pentecostal care s-ar putea să fie și astăzi aici. Nu am nimic cu el, dar mulți dintre oamenii de afaceri aflați astăzi aici știu că acesta este adevărul. El s-a ridicat și a spus: „Frate Branham, dar tocmai aceasta a fost greșeala cea mai mare!”

„Ce greșeală a făcut Dumnezeu?” l-am întrebat eu.

„Păi, oamenii aceia care și-au vândut tot ce aveau și au împărțit săracilor, așa cum i-a spus Isus tânărului bogat să facă, au greșit făcând aceasta. În felul acesta, atunci când a început prigoana, nu au avut unde să se ducă.”

„Fratele meu, tu ești pentecostal și susții că Dumnezeu cel sfânt a greșit? Cuvântul lui Dumnezeu rămâne mereu Același.”

„Dar nu au avut unde să meargă,” a insistat el.

„Păi tocmai de aceea i-a pus Domnul să facă lucrul acesta. În felul acesta au putut merge din loc în loc și au predicat Cuvântul, pentru că nu aveau unde să meargă în altă parte.” Vedeți? Nici n-au știut... dar astăzi totul este atât de diferit!

Să considerăm că tânărul bogat care a fost atât de nechibzuit încât a făcut acea greșală, era un om de afaceri. Vreau să vă întreb ceva, fraților: Nu a fost aceea o greșală îngrozitoare pentru un om de afaceri? Spuneți-mi, nu a fost o mare greșală? Ce afacere mai mare ar fi putut să facă, decât să obțină Viața veșnică? Câte Cadillac-uri primești la capătul drumului? Ce putea să facă Demos Shakarian acum câteva zile, când inima a început să-i bată neregulat și se părea că se duce?

Vă întreb. Gândiți-vă. Ce însemnătate are apartenența voastră la o biserică? Ce importanță are popularitatea? Cu ce te ajută toate acele lucruri când Îl întâlnești pe Dumnezeu? Giulgiurile nu au buzunare, iar pe Dumnezeu Îl întâlnești cu sufletul. Viața pe care o trăiești determină ce se va întâmpla cu acel suflet. Dacă viața din tine tăgăduiește Cuvântul, leapădă-te de ea și trăiește o viață care să stea pe Cuvânt și care să-L facă pe Domnul să locuiască în tine. Așa este.

Ceva este în neregulă, ceva nu le lasă pe femei să se alinieze așa cum trebuie. Nu contează de câte ori au vorbit în limbi sau de câte ori au făcut nu știu ce. Aceasta nu înseamnă nimic. Roadele voastre vorbesc mai tare decât glasul. Înțelegeți? Așa este. Duhul Sfânt stă în umilință, în smerenie.

Voi ziceți: „Dar nu sunt obligat să fac lucrul acesta!” Știu că nu ești obligat. O oaie nu este obligată să-și dea lâna, dar o dă de bunăvoie. În schimb, capra se va împotrivi și va face scandal. Așa vă dați seama unde vă situați de fapt, atunci când foarfecele lui Dumnezeu începe să vă tundă. Nu glumesc când spun aceasta, pentru că acesta nu este un loc de spus glume. Acesta este un amvon, este locul unde are loc judecata. Așadar, o oaie va sta cuminte și te va lăsa s-o privezi de drepturile ei.

Voi sunteți americane și spuneți că vă puteți tăia părul, vă puteți îmbăta, vă puteți tăvăli pe străzi, puteți fi prostituate... În America puteți face tot ce vreți. Puteți trăi cu un bărbat, sau un bărbat cu o femeie, să-i fie soție după lege, și apoi să mai aibă patru, cinci, șase, șapte, opt, sau câte dorește. Unii au chiar cincisprezece sau douăzeci. Care este modelul vostru? Nu trebuie să faceți așa ceva!

Voi ziceți: „Dar sunt cetățean american și am drepturi.”

Da, domnule, așa este, dar dacă ești o oaie, un miel al lui Dumnezeu, renunți la drepturile tale; te lepezi de drepturile pe care le ai.

În încheiere gândiți-vă la aceasta. Tânărul bogat și-a mărit averile. Da, domnilor. Îl mai urmărim puțin, apoi încheiem. Astfel, vedem că acest tânăr bogat avea atât de multe bogății încât probabil avea echivalentul unei flote de Cadillac-uri. Știți cum se zice acum în California: că dacă nu ai trei sau patru Cadillac-uri și o clădire mare, nu ești duhovnicesc. Poate aceasta înseamnă „duhovnicesc” în lume. Sărmanii oameni... Eu cunosc misionari care predică Evanghelia și nu au nici măcar pantofi în picioare.

Acum câteva zile am trecut pe lângă o clădire pe care scria că este viitorul sediu al unei anumite organizații, și m-am gândit: Doamne, dar al meu?”

Și El mi-a zis: „Uită-te în sus!” Așa este.

Atunci când cei de la taxe și impozite mi-au făcut greutăți în legătură cu cecurile pe care le-au donat oamenii în adunări... Oamenii aceia au luat-o de acum cincisprezece ani, și m-au pus să plătesc taxe de patruzeci de mii de dolari. A trebuit să găsesc pe cineva să gireze, și așa mai departe. Au venit chiar aici ca să-mi spună că trebuie să plătesc patru mii de dolari pe an, sau voi fi trimise în instanță. „Nu datorez nimic,” am spus eu, „Iată actele care arată taxele mele pe venit.”

„Da,” au răspuns ei, „dar atunci când oamenii au semnat cecurile, tu te-ai identificat semnând încă o dată. Înseamnă că sunt ale tale, fiindcă le-ai încasat ca să plătești cheltuielile adunărilor.”

Este aceasta dreptate? Nu, nu este. Am fost foarte supărat în privința aceasta, dar m-am uitat în Biblie și am văzut că orice om duhovnicesc a avut de-a face cu guvernul. Conducerea i-a asuprit pentru că era scaunul diavolului. Moise, Ieremia, Daniel, toți prorocii și chiar Isus Hristos, care a murit prin pedeapsa capitală hotărâtă de guvernanți. Nu-i pot acuza de nimic din punct de vedere moral sau de altceva, și atunci diavolul se folosește de conducători, de guvernanți.

Da, acest tânăr și-a înmulțit bogățiile. Pentru cineva, patruzeci de mii de dolari n-au însemnat nimic, i-a plătit pe loc, dar mie îmi trebuie zece ani ca să încasez atâția bani. O sută de dolari pe săptămână și patru mii de dolari pe an. Dar aș fi putut să am. Așa este. Nu vreau să mă laud, dar vreau să vă dau un exemplu, ca să înțelegeți. Aș fi putut să-i am. Dacă aș fi luat banii pe care mi i-au dat oamenii, aș fi deja milionar. Aș fi putut să am lanțuri de clădiri și n-ar mai fi trebuit să închiriez săli, ci aș spune doar: „Haideți și instalați-vă!” Înțelegeți? Dar eu am vrut să-L am întotdeauna ca Model pe Isus Hristos. El a putut să creeze peștele și ar fi putut să creeze și bani. El a putut să transforme apa în vin și a putut hrăni mii de oameni cu doi pești și câteva pâinițe. Dar cu toate acestea, nu a avut un loc unde să-și așeze capul. El a fost Exemplul nostru. Nu ceva strălucitor, ci ceva care luminează.

În continuare am aflat că acest tânăr a adunat atâtea bogății încât nu i-au mai ajuns grânarele. Atunci el și-a zis: „Vezi, dacă L-aș fi urmat pe fanaticul acela, unde aș fi ajuns acum? Dar așa, iată că trăiesc în strălucire, am tot ce vreau și femeile roiesc în jurul meu. Mă înțeleg bine cu toți preoții și rabinii, toți mă bat pe umăr și spun: „Ne bucurăm să te vedem, frate Jones.” Sper că nu este nici un frate Jones printre noi astăzi.

Toți îl felicitau și îi spuneau: „Frate Jones, ne bucurăm să te avem printre noi. Dați-mi voie să vi-l prezint tuturor pe doctorul Levi Levinski Jones – un nume oarecare -, care stă aici. El este unul dintre sponsorii noștri și construiește o biserică pentru noi. El face aceasta și cealaltă...” Da, desigur.

Aceasta era poziția lui în biserică. Strălucea ca la Hollywood. Probabil

că toate fetele din cor se învârteau în jurul lui și avea tot ce-și dorea din plăcerile acestei lumi. Acesta este adevărul. Dar afară era un sărac cu duhul, care cerșea câteva firimituri. Matei 5 spune: „*Fericiți cei săraci cu duhul.*” Vedem că Lazăr era la poarta bogatului și nu avea nimic. Ce ziceți de aceasta? Din când în când scutura niște firimituri cu care se hrănea Lazăr. Da. Dar în final a venit răsplata. Ce răsplată a primit bogatul? O înmormântare fastuoasă, ținută de un licențiat cu gulerul răsucit sau de un „părinte sfânt.”

Ce se întâmplă cu voi, penticostalilor, de îi numiți pe acești oameni, „părinte”? Am văzut în revista voastră. Ce se petrece cu editorul acela? Am crezut că sunteți penticostali. Cum puteți să vă ridicați și să spuneți: „Sfântul părinte Cutare,” când Biblia spune să nu numim pe nimeni părinte? Voi aveți un singur Tată, pe Isus Hristos. Ce se întâmplă cu voi?

Înțelegeți ce vă spun? V-au năpădit buruienile și ați face bine să le tăiați chiar acum. Ați face bine să mă ascultați. Poate nu vreți să faceți aceasta pentru că eu sunt un om needucat, dar nu sunt atât de ignorant precum credeți. Înțelegeți? Sau poate sunt, dar s-ar putea ca Dumnezeu să aibă nevoie tocmai de un astfel de om. Înțelegeți? Prin harul Său, eu văd cum se apropie momentul. Văd scrisul de mână de pe perete. Îndreptați-vă sau veți pieri! Acest lucru nu este ușor de spus. Eu nu gândesc așa, dar aceasta mi-a pus Domnul pe inimă, altfel nu aș spune-o, pentru că vă iubesc pe toți, bărbați și femei deopotrivă.

Dați-mi voie să vă mai spun ceva. În 1Ioan 4.17 ni se spune că dragostea desăvârșită mustră cu asprime, ca să avem deplină încredere în ziua judecății. Așa este. Este doar din dragoste. Dacă ați vedea că copilul se joacă în mijlocul străzii și este în pericol să fie ucis, ați zice: Hei, Ricky Junior, ce faci acolo? Te distrezi?” Dacă ați face aceasta, n-ați fi o mamă sau un tată adevărat. Eu cred că l-ați lua de acolo, iar dacă ar merge înapoi, l-ați lua și i-ați da ce i se cuvine. Sigur că da. I-ați da câteva ca să-i fie frică să mai iasă în stradă.

Așa lucrează și Dumnezeu. Mustrarea nu o faci ca să fii răutăcios, ci o faci din dragoste. Problema este că oamenii au amestecat lucrurile și cred că dragostea este ca un cățeluș micuț. Dar dragostea este dreaptă.

Dumnezeu este dragoste și El ceartă și mustră din dragoste. Nădăjduiesc că ceea ce spun pătrunde așa cum aș vrea. Vreau să vedeți că dragostea corectează și îndreaptă, iar dragostea adevărată rabdă mustrarea. Dar doctorul Cutare și Episcopul Cutare văd numai dragostea de cățeluș, dragostea care te bate cu palma pe umăr. Dar dragostea adevărată Îl face uneori pe Duhul Sfânt să plângă în inima ta.

După o slujbă denominațională grandioasă, toți diaconii și prezbiterii din Asociația oamenilor de Afaceri s-au adunat și au spus: „Să ne amintim de fratele nostru drag, care a construit această clădire, și pe fratele Cutare care a ctitorit nu știu ce, fiindcă sunt în sânul slavei și se simt minunat.”

Dar Biblia spune: „*Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus.*” (Luca 16.23). Atunci l-a văzut pe omul acela sărac cu duhul, care se bucura de câștigul obținut de pe urma investiției făcute. Dar bogatul făcuse o investiție greșită. Așa este. El a văzut că cel care a încheiat Asigurarea pe care el o respinsese, a primit Viața veșnică, și era departe, în rai. Știa bine că nu-i dăduse decât firimituri, că nu făcuse ceea ce ar fi trebuit și că nu-și predase viața lui Hristos atunci când El îi oferise această șansă. Își amintea că niște oameni buni de gură au venit și i-au spus: „Scumpul nostru frate, El este așa și pe dincolo...” Vedeți? Oamenii pot spune una, dar Dumnezeu spune altceva. Înțelegeți? Astfel, viața acestui om nu s-a liniat, nu s-a supus cerințelor Cuvântului lui Dumnezeu.

Vreau să vă gândiți la propria voastră viață, așa cum eu mă gândesc la a mea. Înțelegeți? La înmormântarea bogatului au vorbit mari oratori, acei oameni buni de gură, dar ce diferență față de înmormântarea lui Moise! Moise și-a părăsit toate bogățiile, a renunțat chiar și la tronul de Faraon al Egiptului; l-a refuzat pentru că a iubit mai mult ocară lui Hristos decât bisericile și bogățiile Egiptului. Ce s-a întâmplat la moartea lui? Știți cine au fost cei care l-au purtat? Îngerii. De ce? Pentru că nici un om nu ar fi putut să-l ducă acolo unde trebuia să ajungă. Numai îngerii puteau să-l ducă, pentru că el a renunțat la strălucirea lumii și a primit ocară lui Hristos.

Frații mei, sunteți și voi în aceeași poziție în dimineața aceasta? Este

acesta statutul vostru, starea voastră actuală? Sunteți în poziția de a accepta un asemenea lucru? Dar voi, surorilor? Ce veți zice? „Fratele Branham? Da, îmi place de el, dar este puțin dus cu capul.” Este posibil să fie așa, dar dacă nu sunt în toate mințile, așa vreau să fiu, ca să pot fi în mintea Lui. „Să aveți în voi gândul care era și în Hristos Isus.” (Filipeni 2.5). Eu vă spun numai adevărul. Sigur că da. Țineți minte: Urmați-L pe Domnul!

Deci Moise a avut pe cineva care l-a purtat, iar un om n-ar fi fost în stare s-o facă. Dar sicriul omului bogat a fost purtat, probabil, de celebritățile orașului. El a ajuns în Locuința morților, iar de acolo și-a ridicat privirea. De ce? El era un membru al bisericii și aceasta fusese investiția lui. Voi ziceți că nu era, dar chiar era. Așa scrie Biblia. El l-a numit pe Avraam părinte și i-a zis: „Părinte Avraame, trimite-l pe Lazăr...” El era , cu numele, un membru al bisericii, dar nu voia să facă nici o investiție în Isus Hristos. Deci, vedeți când și-a ridicat privirea spre El? În iad. Atunci l-a văzut pe cerșetor în sânul lui Avraam, și a devenit el însuși un cerșetor.

Veți cerși timp. Știați aceasta? Veți cerși ca să mai primiți puțin timp. Așadar, dacă nu sunteți în ordine cu Dumnezeu, începeți să cerșiți chiar acum, ca să dați jos toată zgura de pe voi, toată lumea din voi. Dacă nu faceți aceasta, vă veți trezi în aceeași stare ca tânărul bogat, căruia i-a fost oferită o șansă, așa cum v-a fost oferită și vouă, prin Cuvântul legitimat al lui Dumnezeu, care vi s-a adresat personal. Amin.

Acum mă simt așa cum ar trebui să se simtă un pentecostal. Ce facem cu Cuvântul, cu Adevărul? Ce veți face? Treceți peste ele, ieșiți afară și vă apucați de altceva? Ieșiți și vă luați cina? Aceasta ar trebui să dea naștere unei adunări de rugăciune. Ar trebui să vă facă să postiți. Dar cum puteți face aceste lucruri, când nu este nimic care să le determine? Nu este nici dorință, nici sinceritate. Să vină cineva, oricine, și să nege aceasta cu Cuvântul. Dumnezeu Își legitimează Cuvântul. El a promis că va face aceasta. Vedeți, până la urmă omul acela a ajuns un cerșetor. Uneori trebuie să cerșim. Nu faceți aceeași greșeală ca și el, ci investiți în dimineața aceasta în Isus Hristos!

Vreau să mai vorbesc despre încă un om bogat, numai de unul. Tocmai am

studiat perioada Conciliului de la Niceea, ce s-a întâmplat înainte și după părinții de la Niceea, și am văzut unde a făcut biserica marea greșală. Am găsit și scrierile sfântului Martin din Tours, un francez, și am aflat că el s-a născut într-o familie bogată. Tatăl lui avea un grad înalt în armată, iar în Franța acelor zile era obligatoriu ca fiul să urmeze aceeași ocupație ca și tatăl lui. Cred că lucrul acesta este bun din punct de vedere creștin, fiindcă dacă El este Tatăl tău, trebuie să-L urmezi. Astfel, Martin urma să devină soldat. El avea o chemare de la Dumnezeu și era smerit. Știați că fiecare ofițer are pe cineva care îi lustruiește ghetetele, îl aranjează și îl îngrijește, pentru că el reprezintă națiunea în fața oamenilor? Dar se spune că în loc să-i lustruiască servitorul ghetetele – vreun băiat de culoare, – le lustruia el pe alte servitorului său. Și nici măcar nu era creștin, ci era păgân. Dar acea sămânță era în el, așa cum era și în femeia aceea care a văzut cu uimire că Isus putea să-i spună care era problema ei. Cu o rază de Lumină, sămânța a prins viață, fiindcă Soarele a strălucit peste ea. Tu nu poți ține viața să nu iasă, atunci când strălucește soarele. Dacă o sămânță nu are viață în ea, va sta acolo pur și simplu, dar dacă are viață, acea viață va încolți atunci când va fi lovită de lumina soarelui.

Având acea chemare în viața lui, Martin a vrut să facă ceva pentru Dumnezeu, și nu știa ce anume. Astfel, într-o zi, el stătea lângă poarta cetății în timp ce oamenii intrau și ieșeau. Era o iarnă geroasă, așa cum avem noi acum în est. Am auzit că acasă, în Indiana, au fost -20°C . Acesta este un record. Este foarte frig, iar bieții oameni au rămas fără mâncare și în pericol să moară de frig.

Sfântul Martin a ieșit pe poartă și a văzut un cerșetor bătrân care stătea acolo. Bietul om era îmbrăcat în zdrențe, gata să moară de frig. Martin s-a oprit și l-a privit. Pe lângă el treceau oameni care aveau averi mari, iar cerșetorul spunea: „Oameni buni, ajutați-mă, vă rog, pentru că mor de frig. Dați-mi și mie ceva, că mor de frig. N-o să mai trăiesc până dimineață. Vă rog, nu mă lăsați să mor.” Dar ei treceau mai departe nepăsători, pentru că acela era doar un cerșetor. Martin s-a oprit și se uita la el. I-ar fi dat tot, dar nu avea decât haina de pe el. Era un fel de manta, cum purtau ofițerii din vremea aceea. Martin știa că fără acea manta putea muri chiar și el însuși în noaptea aceea

geroasă, așa că și-a scos sabia, a tăiat mantaua în două, și cu jumătate l-a învelit pe bătrânul cerșetor, iar cu cealaltă jumătate s-a învelit el însuși. După ce a făcut aceasta, oamenii îl priveau și râdeau de el, în timp ce mergea pe stradă, zicând: „Ce ciudat arată soldatul acela!”

Fără îndoială că și lumea denominațională de astăzi va spune că ești un ciudat, dacă stai pe Cuvânt și pe Adevăr: „Cu ce crez vii tu? Ce reputație ai?” Așa se întâmplă când vrei să faci ce este bine, ce este conform Cuvântului lui Dumnezeu.

În noaptea aceea, în timp ce dormea, a venit Cineva și l-a trezit. Martin a privit și iată că în camera lui stătea Isus, înfășurat cu bucata de manta pe care i-o dăduse cerșetorului. Vedeți, el a făcut o Investiție. A ascultat chemarea Lui și a fost mesagerul acelei epoci, aducând biserica înapoi la principiile de la Cincizecime. Ce om mare!

Nu cu mult timp în urmă, am răsfoit cartea martirilor catolici și l-am întrebat pe un prieten catolic de ce nu este trecut și numele sfântului Martin. „Păi, nu a fost canonizat,” mi-a răspuns el. Vedeți, el nu este trecut în cartea bisericii catolice, dar este trecut în Cartea lui Dumnezeu. Martin a adus biserica înapoi la principiile Evangheliei, la botezul original cu Duhul Sfânt, la adevărata viață divină. De ce? Pentru că a făcut ce era corect. El și-a investit bogățiile sale pământești și tot ce ar fi putut să aibă sau să devină, le-a vândut și a făcut o Investiție în Isus Hristos. Haideți să facem și noi același lucru în dimineața aceasta.

Vă mulțumesc pentru atenție. Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult, dar nu știu, poate fi pentru ultima dată. Într-o zi va veni acea ultimă dată când voi ține ultima mea adunare... Când veți asculta acea înregistrare, vei înțelege. Nu știu ce se va întâmpla, dar din inima mea, ca un iubitor al penticostalilor... De ce sunt aici cu voi? Unii dintre voi, din această denominațiune, spun: „El este împotriva organizației noastre.” Nu este adevărat. Eu sunt împotriva acestui sistem care vă trage spre lume. Dacă aș fi crezut că metodiștii sau baptiștii au dreptate, aș fi mers cu ei, dar am ieșit din mijlocul lor ca să fiu lângă voi.

Părinții mei au fost catolici. Dacă aș fi crezut că ei au dreptate, m-aș

fi dus la catolici. Dar i-am părăsit ca să fiu cu voi, fiindcă cred că voi sunteți cei mai apropiați de ceea ce trebuie să fie. Cred lucrul acesta. Dacă nu l-aș crede, m-aș fi obosit în altă parte. Voi știți că nu v-am cerut niciodată nici măcar un bănuț, nici nu am luat ceea ce mi-ați oferit. Vreau să țineți minte că nu este vorba de bani.

Așa cum a spus și Samuel, atunci când ei au cerut un împărat: „Aceasta este ceea ce cer neamurile. Nu faceți aceasta pentru că voi aveți un Dumnezeu, un Împărat. Rămâneți lângă El!” Dar ei au insistat să aibă un împărat, fiindcă au vrut să fie ca restul lumii. La fel este și biserica penticostală acum.

În dimineața aceea, Samuel a stat în picioare în fața lor și le-a spus: „Spuneți cui i-am luat ceva, de la cine am luat bani?”

„N-ai luat de la nimeni nimic.”

„V-am spus ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit?”

„Este adevărat că tot ce ai spus în Numele Domnului s-a împlinit.”

„Atunci, ascultați-mă, căci Domnul este Împăratul vostru.”

„Noi vrem un împărat care să domnească peste noi!”

Aceasta faceți și voi. Cred că am mers destul de departe, așa că haideți să ne rugăm.

Tată ceresc, duhul din oamenii aceștia îi face să caute ceva. Așa cum a spus și Caiafa: „*Este de folos să moară un singur om pentru norod*” (Ioan 18.14), pentru întreaga națiune. Biblia spune că el a prorocit, pentru că în anul acela era mare preot. Duhul avea dreptul să-l atingă, dar cât de rătăcit era, dacă l-a răstignit chiar pe Dumnezeul pe care pretindea că-L slujește!

Ei citeau în Templu: „*Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*” (Psalmul 22.1). Și chiar atunci, Dumnezeul lor despre care vorbeau ei, spunea același lucru pe cruce, împlinindu-L. (Matei 27.46). Doamne, eu nu știu cum să deschid ochii acestor oameni, și nu pot să le cer iertare pentru vorbirea mea aspră. Cum aș putea să fac aceasta, și să

am o purtare dreaptă față de Tine? Nu spun aceste lucruri numai ca să mă audă ei, fiindcă dacă ar fi așa, aș merge la altar și m-aș căi pentru fățarnicia mea.

Doamne, fă să vadă că au fost atinși de Duhul și aceasta îi face să caute ceva. Doamne, dar Tu nu îți poți zidi Biserica pe așa ceva, când ei pretind slavă unul de la altul, pentru că Tu nu-Ți dai slava nimănui. Ajută-i să se elibereze de lucrurile lumii.

Binecuvântează acest grup al Oamenilor de Afaceri. Tu ai făcut din ei o oază pentru slujba mea și cred că Tu i-ai crescut în felul acesta, pentru că nici în urma celei mai aspre cuvântări, Tu nu i-ai lăsat să gândească rău despre mine și m-au chemat din nou. Știu că Tu în felul acesta îi atingi pe oameni, și Te rog să împlinești ceea ce am spus.

Doamne, dacă timpul meu s-a terminat, lasă-mă să plec liniștit; lasă-mă să plec fără să am pe mâini sângele nimănui, fără vreo biserică sau vreun crez denominațional, ci doar cu Sângele lui Isus Hristos. Te rog, Doamne.

Ceilalți frați ai mei, deși sunt din denominațiuni, mulți dintre ei se numără printre cei mai scumpi frați pe care i-am întâlnit vreodată. De ce fac lucrul acesta, Doamne? Pentru că Tu vei legitima acel Cuvânt ca fiind Adevărul, și vei arăta prin fiecare semn al învierii, că Isus este aici în aceste zile din urmă; că nu este un om, ci este însuși Duhul Sfânt. Doamne, eu mustru acest rău; mustru puterile modei și ale lumii care orbesc ochii bisericii Tale. Te rog să iei această orbire de peste ochii lor, ca să se întoarcă spre Tine cu toată inima, și să Te slujească în toate zilele vieții lor.

Iartă-ne, Doamne. Stau aici ca Isaia în dimineața când a avut vedenia aceea și a spus: „*Sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate...*” (Isaia 6.5). Doamne, fă ca Îngerul să vină din nou. Lasă-L să aducă foc de pe altar și să atingă cu el buzele fiecăruia dintre noi, ca să spunem numai adevărul și să vorbim numai din Cuvânt și dreptate. Să ne putem căi de această zi păcătoasă în care americanismul și tot ce este lumesc s-a amestecat în biserică. Doamne, de ani de zile ne rugăm pentru lucrul acesta. Când Tu ne vei trimite lucrul acesta, va veni într-un mod smerit. Așa cum am spus, evreii au cerut un războinic,

dar un primit un Prunc. Tu L-ai trimis, dar ei nu L-au primit. Doamne, nu lăsa ca oamenii să facă din nou aceeași greșeală, ci fă-i să vadă că nu este un crez nou, o denomi-națiune nouă, ci este întoarcerea la Cuvânt, întoarcerea la Dumnezeu, la Cuvântul legitimat. Te rugăm, Tată.

Binecuvântează-l pe fratele nostru Shakarian. Simt duhul lui în spatele meu, Doamne, și simt că el este slab și că Satana urmărește să-i ia viața. Doamne, Îți cer viața lui până în ziua cea din urmă, când se va sfârși totul. Ajută-ne să ne rugăm cu credință, alături de minunata lui soție.

Te rog pentru acești oameni de afaceri, pentru acești directori și slujitori, în Numele lui Isus. Ajută-mă, Doamne, ajută-mă! Ce aș putea să mai spun? Inima mea arde și sufletul meu tânjește. Fă-i să vină nu la ceea ce am spus eu, ci la Cuvânt, Doamne; să vadă și să rămână acolo până când Îl văd împlinindu-Se. Te rugăm.

Tată, eu am împrăștiat mai departe acea Sămânță și știu că atunci când va cădea în acel pământ ales mai dinainte, va lumina și va străluci spre slava lui Dumnezeu. Ajută-ne, Tată, fiindcă Îți încredințăm toate aceste lucruri, în Numele Domnului Isus. Amin.

Cât stăm cu capetele plecate, este cineva care vrea să spună în dimineața aceasta: „Frate Branham, cred cu adevărat în inima mea că aceste lucruri sunt adevărate, de aceea, vreau să mă întorc și să fac și eu o investiție în dimineața aceasta... Vreau să rămân în biserica mea.”

Nu trebuie să plecați din biserica voastră. Nu! Rămâneți acolo, oriunde ați fi, iubiți-vă păstorul, iubiți mădulele bisericii și toate celelalte lucruri. Dar nu stați acolo pentru a străluci în lumina vreunui lucru lumesc, sau pentru a fi mai altfel, ci luminați în slava lui Dumnezeu în smerenie, gata oricând să primiți ocară atunci când sunteți numiți demodați și așa mai departe.

Zilele trecute, un păstor dintr-una din cele mai importante denomi-națiuni pentecostale, i-a spus unei femei care avea părul lung și răsucit la spate: „Ar trebui să renunți la părul acela, pentru că nu arăți ca celelalte femei.” Ce vremuri de decădere!

Sau veți accepta? Ridicați mâinile și spuneți: „Voi face lucrul acesta, voi crede. Doamne, în dimineața aceasta vreau să fac o investiție; vreau să-mi predau viața; vreau să investesc în această șansă care mi se oferă. Frate Branham știu că Domnul vorbește prin tine, pentru că altfel n-ai face aceste lucruri. Știu că lucrul acesta vine de la Dumnezeu și pentru că vreau să fac o investiție, mă ridic în picioare și spun: „Vreau să fac această investiție; vreau să-mi dedic viața lui Isus Hristos.” Ridicați-vă în picioare, oriunde stați, și spuneți: „Investesc...”

Tată ceresc... Să ridicăm mâinile spre El. Tată ceresc, facem această predare în Numele lui Isus Hristos. Nu știu ce va însemna, dar cred că unii dintre ei sunt sinceri, Tată, în timp ce alții stau doar în picioare. Unii s-au ridicat pentru că le vorbești Tu, iar alții au auzit Cuvântul lui Dumnezeu. Doamne, eu nu Îl pot legitima, dar Te rog să faci Tu lucrul acesta, și să trimiți Duhul Sfânt într-o mare lucrare de predare lui Dumnezeu.

Ridicați mâinile și inimile. Nu vă faceți griji pentru cină. Ce importanță mai are? Nu vă îngrijorați pentru aceasta. Este miezul nopții. Știința spune că mai sunt trei minute până la miezul nopții, dar este posibil ca pentru voi să fie chiar acum miezul nopții. Este doisprezece fix. S-ar putea ca pentru unii dintre noi să bată acum miezul nopții. Trebuie să primiți sau... Nu să mă primiți pe mine și ceea ce am spus eu, ci să primiți Evanghelia deplină, puterea deplină, întreaga Biblie, tot ceea ce spune Dumnezeu. Primiți lucrurile acestea înainte să fie prea târziu. Acum ridicați mâinile și rugați-vă, fiindcă vă voi lăsa pe voi să vă rugați. Rugați-vă, pentru că este rândul vostru. Depinde de voi. Domnul să vă binecuvânteze. Amin.

- Amin -